T62
M45
#5

നാടുഭരിക്കുന്നവർ

T62
M45

നാട്ടുമുടിയുന്നോ

(ഹാസ്യനാടകം)

by

T.62
M45

വിൻസെൻറു മാവേലി.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
4643
BANGALORE

പ്രസാധകർ:
എസ്.എച്ച്. ലീഗ്,
ആലുവാ നോർത്ത്, P. O.

വില: 30 ന. പൈ.

ഒന്നാം പതിപ്പ്
ഒക്ടോബർ 1957

കോപ്പി 1500

പകർപ്പവകാശം "എസ്. എച്ച്. ലീഗി"ന്.

Cum Permissu Superiorum

Printed by Bro. C. F. Joseph at the J. M. Press,
Alwaye North P. O.

കഥാപാത്രങ്ങൾ

തൊമ്മൻമുതലാളി.....“അത്ര വലിയ പണക്കാരനൊന്നുമല്ല.” പക്ഷേ, കുടവയറും കഷണ്ടിയുമുള്ള തടിച്ചുവീർത്ത ശരീരം വയസ്സ്: 45.

പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ....നിയമത്തിന്റേയും നീതിയുടേയും മദ്ധ്യേ വീർപ്പുമുട്ടിക്കഴിയുന്ന ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

പോലീസുകാർ, No. 704, 408:.... ആജ്ഞാനുവർത്തികളായ ഗവണ്മെൻറു ജീവിനക്കാർ.

വേലായുധൻ.....നിയമത്തിന്റെ തണലിൽ തക്കം നോക്കി അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മോഷ്ടാവ്.

പത്രാധിപർ.....“പൊതുജന ജിഹ്വ”യാണ് ആ ദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രം.

വക്കി.....മുതലാളിയുടെ വിശ്വസ്തഭൃത്യൻ.

പാപ്പച്ചൻ.....മുതലാളിയുടെ കാര്യസ്ഥൻ.

ജോണിക്കുട്ടി.....മുതലാളിയുടെ ഏകസന്താനം.

മുതലാളിയുടെ ഭാര്യ, (38 വയസ്സുപ്രായം)
ഈപ്പച്ചൻ, പണിക്കർ സാർ,
ജയിൽപ്പുള്ളികൾ, യാത്രക്കാർ etc.

നാടു മുടിയുന്നു

രംഗം ഒന്ന്

[പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മുറി; മേശപ്പുറത്തു ഫോൺ, പുസ്തകങ്ങൾ, ആഷ് ട്രേ, കാളിംഗ് ബെൽ, ഹാറ്റ് എന്നിവ; ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മുഖത്തു് അത്ഭുതം സ്ഫുരിക്കുന്നു; ഒരു ഓർഡർ നിവർത്തി വായിക്കുന്നു; അല്പം കഴിഞ്ഞു ബെല്ലടിക്കുമ്പോൾ ഒരു പോലീസുകാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.]

ഇൻസ്പെക്ടർ: അടേയ്, 408, ഇതാ ഓഡർ വന്നിരിക്കുന്നു; രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെയെല്ലാം മോചിപ്പിക്കാൻ അറിയിച്ചുകൊണ്ട്. എന്താ ചെയ്യുക?

408: എല്ലാവരേയുമങ്ങു വിട്ടേക്കണം. അത്രയും സുഖമായല്ലോ നമുക്ക്. ഇനിയെങ്കിലും ചൊവ്വേം നേരേം ഒന്നു കിടന്നുറങ്ങാമല്ലോ!

ഇൻ: പക്ഷേ, വിട്ടയച്ചാൽ അവന്മാരു് ഇതിൽക്കൂടുതൽ ബഹളം ഉണ്ടാക്കുമല്ലോ!

408: എന്താ ചെയ്യുക; ഗവണ്മെൻറുത്തരവല്ലേ? വിട്ടില്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ജോലിതന്നെ പോയെങ്കിലോ? .....ഉണ്ടാക്കട്ടെ....ബഹളമുണ്ടാക്കട്ടെ.

ഇൻ: ഇനി ബഹളമുണ്ടാക്കിയാൽ അനേക്ഷണമുണ്ടാകയി

ല്ല. സാധാരണക്കാരുടെമേൽ യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കരുതെന്നാ നിയമം വന്നിരിക്കുന്നത്. അതുമല്ല, പിടിച്ചു ജയിലിൽക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടതിനുശേഷം വീണ്ടും വിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാതിരിക്കയല്ലേ?

408: അതിനു സംശയമുണ്ടോ?.....ഇങ്ങനെയങ്ങു പോയികുറെക്കഴിയുമ്പോൾ ഇനി പോലീസിന്റെ ആവശ്യംതന്നെയില്ലെന്നുവരുമോ!

ഇൻ: എങ്ങനെയാ നിശ്ചയിക്കുന്നത്? ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെയും ഉണ്ടായെന്നുവരാം. പുതിയ ഗവണ്മെൻറല്ലെരിക്കുന്നത്. എന്തൊക്കെയാ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്താൻപോകുന്നതെന്ന് ആക്കറിയാം. ജനങ്ങളുടെ ഗവണ്മെൻറിനു പോലീസിനെക്കൊണ്ടു് ആവശ്യമില്ലെന്നും ചിലപ്പോൾ പ്രഖ്യാപിച്ചേക്കാം. നിങ്ങൾ ഒരു കായ്യം ചെയ്യ . പുള്ളികളുടെ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന രജിസ്റ്റർ കൊണ്ടുവരണം. ഈ വിവരം ഏതായാലും ബാക്കിയുള്ളവരേയുംകൂടെ അറിയിച്ചേക്കു. എന്നിട്ട് ഒരു പത്തുമണിയാകുമ്പോൾ പുള്ളികളെയെല്ലാം ഇവിടെ ഹാജരാക്കണം. (പോലീസു പോകുന്നു; ഇൻസ്പെക്ടർ വീണ്ടും വായിക്കുന്നു).

കർട്ടൻ.

രംഗം രണ്ട്

[മുൻരംഗംതന്നെ. ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മുമ്പിൽ ജയിൽപ്പുള്ളികളും നിരനിരയായി നില്പുണ്ട്. വളർന്ന മുടിയും താടിയും; കീറി മുഷിഞ്ഞ ജയിൽവസ്ത്രങ്ങളും. രണ്ടു പോലീസുകാർ ഇരുവശത്തും നില്പുണ്ട്]

ഇൻ: (രജിസ്റ്റർ വായിക്കുന്നു) വേലമ്പറമ്പിൽ കുമാരൻ അരാ? (ഒരു പുള്ളി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിനില്ക്കുന്നു)

പുള്ളി: ഞാനായജമാനനേ.

408: സർ, ഇവൻ ഇടപ്പിള്ളി പോലീസ്സ്റ്റേഷൻ ആക്രമണക്കേസിലേ മൂന്നാംപ്രതിയാണ്. പോലിസുകാരന്റെ രക്തത്തിൽ കൈമുക്കി അരിവാളും ചുറികയും വരച്ചുവച്ചതു് ഇവനാണ്.

ഇൻ: ഓ, ഭയങ്കരൻ! ഇവൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനല്ലേ?

408: പിന്നെ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനല്ലേയെന്നോ! കൊച്ചിൻ ക്രൂഷേവാ അവൻ. അങ്ങനെയാ അവനെ വിളിക്കുന്നേ.

ഇൻ: എന്നാൽ നിനക്കു വീട്ടിൽപ്പോകാം. നിന്നെ ഞവുതേവിട്ടിരിക്കുന്നു. (അവൻ പോകുന്നു.).... കളത്തിപ്പറമ്പിൽ വേലായുധൻ. (അടുത്തയാൾ മുന്നോട്ടു മാറിനില്ക്കുന്നു)

പോ: 2-ാമൻ (704)= സർ, വയലാർകേസിൽ പതിമ്മൂന്നാംപ്രതിയാണിവൻ. വാരിക്കുന്തംകൊണ്ടു് എട്ടുപത്താളുകളെ അട്ടാക്കുചെയ്തു കൊന്നവനാണിവൻ.

ഇൻ: കൊള്ളാം. നിങ്ങളുടെ ഗവണ്മെൻറു വന്നതു നന്നായി.

ഇല്ലെങ്കിൽ നിനക്കൊക്കെ ജീവനോടുകൂടെ വീട്ടിൽ പോകാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. മനസ്സിലായോ? അ ട്ടേ പൊക്കോ (പോകുന്നു). കപ്പിത്താൻപറമ്പിൽ കൊ ച്ചുണ്ണി ആരാ? (ഇടയ്ക്കുനിന്നു വേറൊരുത്തൻ മുന്നോട്ടു കടന്നുവരുന്നു.)

704: അവനൊരു ഭയങ്കരനാ സർ. 4 പേരെ ആക്രമിച്ചു മോ ഷണം നടത്തിയവനാ അവൻ. അവനെ വിട്ടയച്ചാൽ നാട്ടിലൊരുത്തക്കും കിടക്കപ്പൊറുതിയുണ്ടാകില്ല.

ഇൻ: അപ്പോൾ നീ ഏതു പാർട്ടിയിൽ പെട്ടവനാ?

പുള്ളി: ഞാൻ പാർട്ടീലൊന്നും ചേന്നിട്ടില്ല യജമാനനേ. ഇ നി ഇങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യില്ല. യജമാനൻ എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം.

ഇൻ: കമ്മൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയിൽപ്പെടാത്തവരെ വിട്ടയയ്ക്കു വാൻ എനിക്കധികാരമില്ല.

പുള്ളി: യജമാനനേ, ഞാൻ പാർട്ടീൽ ചേന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി ഒരുപാടു വർക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇൻ: എന്നാൽ കൊള്ളാം, നിനക്കും പോകാം. ഇനിമേലാൽ ഇങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്യുന്നതു കേട്ടാൽ നല്ല അടി കൊ ള്ളും; കേട്ടോ കൊച്ചുണ്ണീ—ഉം—പോ.

പുള്ളി: ഉത്തരവ്. (വേഗം പോകുന്നു).

ഇൻ: പെരുന്നാ കേശവൻ (ഒരു കൊമ്പൻമീശക്കാരൻ നീ ങ്ങിനില്ക്കുന്നു)

408: സർ, ഇവൻ കയറാത്ത ജയിലുമില്ല; ഇവൻ ഉരുപ്പെ ടാത്ത വിപ്ലവവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു പത്തു കൊല്ലമാ യി കമ്മൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിക്കുവേണ്ടി തല്ലുകൊള്ളിത്ത രം കാണിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. ഇപ്പോൾ ഇവൻ മട്ടാ ഞ്ചേരി കേസിലെ രണ്ടാംപ്രതിയാ.

ഇൻ: ങ്ഹാ....എന്നാൽ വേഗം അവനെ ആ പടിക്കൽവരെ കൊണ്ടുപോയി വിട്ടിട്ട പോര്. (408 അവൻെറ കൂടെ പോകുന്നു.)

704: (ബാക്കിനില്ക്കുന്ന 6 പേരെ കാണിച്ചിട്ട്) ഈ നില്ക്കുന്ന 4 പേർ മട്ടാഞ്ചേരിക്കേസിലെ മൂന്നും, അഞ്ചും ആറും ഏഴും പ്രതികളാ. ആ പുറകിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു പേർ ഒരു കുത്തുകേസിലേ പ്രതികളാ.

ഇൻ: ആട്ടെ, ഇനി ജയിലിൽ വല്ലവരും ഉണ്ടോ?

704: പോക്കറടിക്കേസിൽ പിടിച്ച ഒരു കൊച്ചൻ ഉണ്ട്.

ഇൻ: ഉം—എല്ലാവക്കും പോകാം. ഈ സമയത്തു നിങ്ങടം ജയിലിലായതു ഭാഗ്യമായി. ഇല്ലെങ്കിൽ 10 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലും നിങ്ങളെ വിട്ടുമായിരുന്നില്ല. മനസ്സിലായോ? പോകണം, പോകണം. എടേയ് 704. ആ കൊച്ചൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാണെങ്കിൽ അവനോടും പൊക്കോളാൻ പറയൂ. (എല്ലാവരും പോകുന്നു; 408 പ്രവേശിക്കുന്നു; 704 പോകുന്നു.)

ഇൻ. സൊല്ലതീർന്നല്ലോ. സുഖമായി ഇനി. ജയിൽ കാക്കാനും ഉറക്കമിളയ്ക്കാനും ഒന്നും ബുദ്ധിമുട്ടണ്ടല്ലായിപ്പോൾ!

408. ഈ വിട്ടയച്ചവർതന്നെ എന്തെങ്കിലും ബാഹളം ഉടനെ ഉണ്ടാക്കി വീണ്ടും വരും ഇവിടെ.

ഇൻ. പക്ഷേ, ഇനി അങ്ങനെ കേസൊന്നും എടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നാ നിയമം. ബാഹളമുണ്ടാക്കിയാൽ ഉണ്ടാക്കട്ടെയെന്ന വയ്ക്കയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. (704 പ്രവേശിക്കുന്നു.) ഇനി നിങ്ങൾക്കൊക്കെ എന്തു ജോലി തരാനാ?..... ആട്ടെ 704 വഴിക്കവലയിൽനിന്നു വാഹനങ്ങളുടെ ഗതി നിയന്ത്രിച്ചുകൊള്ളണം. വല്ല തെറ്റും ആരെങ്കിലും കാണിച്ചാൽ അതു കണ്ടില്ലെന്നു ഭാവിച്ചേക്കണം.

704. ഉത്തരവ്.

ഇൻ. അപ്പോൾ 408 എന്തു ചെയ്യും?....ശരി, തനിക്കും ഒരു ജോലി തരാം. പൊതുജനങ്ങൾ പബ്ലിക് റോഡുകളിൽ മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം. അഥവായിനി വല്ലവരും അപ്രകാരം ചെയ്തുപോയാൽ അതും കണ്ടില്ലെന്നു വച്ചേക്കണം. ആരേയും പിടിച്ച് ഇങ്ങു കൊണ്ടുവന്നേക്കരുത്, കേട്ടോ?

408. ഉത്തരവ്.

ഇൻ. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം മന്ത്രിമാർ പോകുമ്പോൾ അകമ്പടി സേവിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞേക്കൂ.

704. സിഗ്നൽ കൊടുക്കുവാൻ വൈകുന്നേരംമാത്രം പോയാൽപ്പോരേ?

ഇൻ. മതി; അതും തനിക്ക് ഒഴിവുണ്ടെങ്കിൽ മതി.... എന്നാൽ പൊക്കോളൂ—എനിക്കു കുറച്ച് എഴുതാനുണ്ട്. (408, 704 പോകുന്നു; ഇൻസ്പെക്ടർ മേശപ്പുറത്തു കിടക്കുന്ന കടലാസുകെട്ടുകൾ എടുത്തു പരിശോധിക്കുന്നു.) ഒരു നോവലെഴുതാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു മാസം ആറായി. അതെങ്ങനെയാ തീർക്കുന്നതു്. ഭയങ്കര ജോലിത്തിരക്കല്ലേ! ഇനിയെങ്കിലും സൈ്വരമായി ഒരിടത്തിരുന്ന് അതൊന്നു തീർക്കണം വേഗം. ഭാവന വർക്കുചെയ്യണമെങ്കിൽ ശല്യം കൂടാതെ ഒരിടത്തു സ്വസ്ഥമായിരിക്കണം. ഏതായാലും ഇതു് ഉടനെ തീർത്തിട്ടുള്ള കാര്യം. (വായിച്ചുനോക്കുന്നു.)

കർട്ടൻ.

രംഗം മൂന്ന്

[ഒരു ഒതുക്കുവീഥി. ചീട്ടുകളി സംഘം; കുറെപ്പേർ മുറുകിനിന്നു കണ്ടുരസിക്കുന്നു; വഴിയാത്രക്കാർ ഒന്നുരണ്ടുപേർ കടന്നുപോകുന്നു. കളിക്കാർ ഒരു ചെറിയ ബഹളം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ "ദേ, പോലീസുകാരൻ വരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കണ്ടുനില്ക്കുന്നവരിൽ കുറെപ്പേർ ഓടിയകലുന്നു. തത്സമയം 704 പ്രവേശിക്കുന്നു; ഉടൻ കളിക്കാരിൽ ചിലർ ഭീതിയോടെ എഴുന്നേറ്റു പോലീസുകാരനെ രണ്ടാംമുണ്ടുകൊണ്ടു കെട്ടുന്നു. പോലീസുകാരൻ നിസ്സഹായനായി നില്ക്കുന്നു.]

1–ാമൻ. എടോ, തനിക്കെന്തു കായ്യം, ഞങ്ങടെ കളിക്കുന്നിടത്തുവരാൻ?

704. അയ്യോ! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കളിപിടിക്കുവാനൊന്നും വന്നതല്ലല്ലോ.

2–ാമൻ. കളിപിടിക്കാൻ വന്നതല്ലേ? പിന്നെന്തിനു വന്നു് ഈ സമയത്തു്?

3–ാമൻ. രക്ഷയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ അടവുമാറിയിരിക്കയാണു്! ഭയങ്കരൻ! വീണോടംകൊണ്ടെടുത്ത വിദ്യ കണ്ടോ? എടോ ഇങ്ങനെയൊന്നും പറഞ്ഞാൽ ഒരു രക്ഷയുമില്ല.

704. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളെ പിടിക്കാനൊന്നും വന്നതല്ല. വേറൊരിടത്തു പോകാൻവന്നതാ. (ഇതിനിടയ്ക്കു് ഓടിപ്പോയവർ ഓരോന്നായി അടുത്തുവരുന്നു.)

4–ാമൻ. എടോ ചീട്ടുകളിയൊക്കെ പിടിക്കുന്നതു പണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോ അതൊന്നും നടപ്പില്ല കേട്ടോ? (കൈയോങ്ങുന്നു.)

3–ാമൻ. എടോ! ഇനി മേലാൽ താൻ ഞങ്ങടം കളിക്കുന്നിടത്തു വരുമോ? (തല്ലാൻ കൈയെടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ 2–ാമൻ പുറകിൽവന്ന 704 ന്റെ തൊപ്പിയെടുത്തു തലയിൽ വച്ചതിനുശേഷം മുമ്പിൽ വരുന്നു.)

2–ാമൻ. എടോ! തന്റെ പേരും വീട്ടപേരും പറയണം; തന്നെ ഞാൻ അറസ്റ്റുചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഉം വേഗം നടക്കണം എന്റെ വീട്ടിലേക്ക്. എന്നിട്ടുവേണം തനിക്കുതക്ക ശിക്ഷ നല്കാൻ. (കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ ഭാവിക്കുന്നു.)

704. ദയവുചെയ്തു നിങ്ങടം എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുതു്. ഞാൻ ആ മുൻസിപ്പൽ കവലയിൽ സിഗ്നൽ കൊടുക്കാൻ പോന്നതാ ഇതിലേ. അല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ കളി പിടിക്കാനൊന്നും എനിക്ക് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദയവുചെയ്തു ക്ഷമിക്കണം.

2–ാമൻ. അതിപ്പോഴല്ലേ താൻ പറയുന്നതു്. കളിപിടിക്കാൻ വന്നതല്ലെങ്കിലും കളിക്കുന്ന കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങനെ വിചാരിച്ചുകാണും. അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കു ഞങ്ങടം കളിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അതിലേ മാറിപ്പോകാമായിരുന്നില്ലേ? ഏതായാലും തന്നെ വെറുതേ വിടാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. ഉം നടക്ക്.

യാത്രക്കാരൻ. അയ്യോ ദൈവത്തെയോർത്തു് അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങടം ഉപദ്രവിക്കരുതു്. വീട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഭാര്യയും മൂന്നുനാലു കുട്ടികളുമുള്ളതാ. അവരുടെ കാര്യം കഷ്ടമാകും.

1–ാമൻ. എടോ, പോലീസുകാരുടെ 'പവറു്' പണ്ടായിരുന്നു, കേട്ടോ? ഇനി ആ മുഷ്ക്കും വച്ചുകൊണ്ടു നടന്നാൽ ഒരൊറ എല്ലുപോലും കിട്ടുകയില്ല; മനസ്സിലായോ.... ആട്ടേ, താൻ പൊക്കോളൂ....

3–ാമൻ. വരട്ടെ, അയാളെ വെറുതേവിടാൻ പാടില്ല. ചെയ്ത കുറ്റത്തിനു തക്ക ശിക്ഷ കൊടുക്കണം.

2–ാമൻ. ഏയ് ഇയാളെയൊക്കെ കൈകൊണ്ടുതല്ലാൻ കൊള്ളുകയില്ലെന്നോ. ഞാൻ ഒരു വടിയെടുത്തുകൊണ്ടുവരാം. (പോയി ഒരു നേരിയ വടി—ഈർക്കിൽ— കൊണ്ടുവരുന്നു; മൂന്നാമൻ ആ വടി വാങ്ങിക്കുന്നു.)

3–ാമൻ. എടോ! ഞങ്ങളുടെ മയ്യാദകൊണ്ടും തന്റെ ഭായ്യേയും കുട്ടികളേയും ഓർത്തിട്ടാണു തന്നെ ഉപദ്രവിക്കേണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചതു്. ഏതായാലും ഒരു ചെറിയ ശിക്ഷ തനിക്കു തരണം. ഉം നീട്ടുകൈ–(വടികൊണ്ടു മൂന്നു നാലു പ്രാവശ്യം അടിക്കുന്നു; ബാക്കിയുള്ളവർ ക്രുക്കുവിളിക്കുന്നു; അതിനുശേഷം കെട്ടഴിച്ചു തൊപ്പി 704 ന്റെ തലയിൽ വച്ചതിനുശേഷം) ഉം തിരിഞ്ഞുനടക്കടോ. എന്നിട്ട് അതിലേമാറി മുൻസിപ്പൽക്കവലയിലേയ്ക്കു പോകണം; മനസ്സിലായോ? (വടി ഓങ്ങുന്നു; 704 തിരിഞ്ഞുനടക്കുന്നു; എല്ലാവരും ഉച്ചത്തിൽ വീണ്ടും ക്രുക്കുവിളിക്കുന്നു.)

കർട്ടൻ.

രംഗം നാല്

[ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മുറി; ഇൻസ്പെക്ടർ കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. 704 കുറക്കാരനെപ്പോലെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു.]

ഇൻ. അടേയ് 704. നിങ്ങൾ ചീട്ടുകളി പിടിക്കുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവരെല്ലാംകൂടി നിങ്ങളെ ദേഹോപദ്രവം ഏല്പിച്ചുവെന്നു കേട്ടതു വാസ്തവമാണോ?

704. ഞാൻ ചീട്ടുകളി പിടിക്കുവാൻ ചെന്നതല്ല സർ; അതിലേക്കുടെ കടന്നുപോയതേയുള്ളൂ. സിഗ്നൽ കൊടുക്കുവാൻ പോയതായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവരെല്ലാംകൂടി എന്നെ പിടിച്ചുകെട്ടി ദേഹോപദ്രവമേല്പിച്ചതാണു്.

ഇൻ. തന്നെ അവർ എന്തുചെയ്തു? (704 മറുപടി പറയാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു.) പറയെടോ ഇതു വെക്കമെന്താ പറയാൻ?

704. അവർ ഒരു വടിയെടുത്തു് എന്നെ അടിച്ചു.

ഇൻ. വടിയെടുത്താണോ അടിച്ചതു്, അതോ ഒരു ഈർക്കിലികൊണ്ടോ? ഞാൻ അങ്ങനെയാണല്ലോ കേട്ടതു്.

704. ഒരു നേരിയ വടികൊണ്ടാ.

ഇൻ. ച്ഛേ, മോശമായല്ലോടോ. പോലീസുവകുത്തിനാകെ നാണക്കേടായല്ലോടോ. ഇനിയെങ്ങിനെ പുറത്തിറങ്ങി നടക്കും? തന്റെ കുറവാ ഇതെല്ലാം. തന്നോടു ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ ഇങ്ങനെയുള്ളിടത്തൊന്നും പോകരുതെന്നു്?

704. സർ, ഞാനതിന്‌ ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തില്ലല്ലോ! അവർ എന്നെ പിടിച്ചുകെട്ടി ഉപദ്രവിക്കയല്ലേ ചെയ്തത്‌.

ഇൻ. തനിക്ക്‌ അവർ കളിക്കുന്നിടത്തു ചെന്നപ്പോൾ വഴി മാറിപ്പോകാമായിരുന്നില്ലേ? എങ്കിൽ ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുമായിരുന്നോ? എടോ മനുഷ്യനായാൽ കുറെയൊക്കെ ബുദ്ധിവേണം. പണ്ടത്തെക്കാലമല്ലെന്ന്‌ അറിയാൻമേലേ?

704. ഇനി അങ്ങനെയൊന്നും വരാതെ സൂക്ഷിക്കാം സർ. (ഫോൺബെൽ അടിക്കുന്നു)

ഇൻ. ആട്ടെ, ഇനി മേലാലെങ്കിലും കളിക്കുന്നിടത്തും വഴക്കിടുന്നിടത്തും നിങ്ങൾ ആരും ചെന്നുപോകരുത്‌. (ഫോൺ എടുക്കുന്നു.)

704. ഉത്തരവ്‌.

ഇൻ. (ഫോണിൽക്കൂടെ) ഹലോ, യേസ്‌.... കോട്ടൺമിൽസ്‌.... യേസ്‌....ഏ.... ബഹളമോ?.... പോലീസോ.... ആരുമില്ലല്ലോ! എന്തുചെയ്യും?.... വരുമ്പോൾ പറഞ്ഞുവിടാം....കൊള്ളാം.... താങ്ക്സ്‌.... (ഫോൺ താഴെ വയ്ക്കുന്നു) കോട്ടൺമിൽസിൽ തൊഴിലാളികൾ ബഹളം കൂട്ടുന്നു. കല്ലെറിഞ്ഞു വളരെ നാശങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്‌. പക്ഷേ, നമുക്കൊന്നിലും ഇടപെടേണ്ട. തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും പോലീസ്‌ ഇടപെടരുതെന്നു ഗവണ്മെൻറ്‌ കർശനമായി താക്കീതു നല്കിയിരിക്കുന്നതാണ്‌. അതിനാൽ, ഇവിടെ പോലീസുകാർ ആരുംതന്നെയില്ലെന്നാണു ഞാൻ അവരെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതു്‌.

704 വഴിയിൽക്കൂടെ വെറുതേ പോയിട്ട്‌ ആളുകൾ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ ആ ബഹളത്തിൽപ്പെട്ടാലുള്ള കാര്യം പറയണമോ?

ഇൻ. അവിടെക്കിടന്നു ബഹളമുണ്ടാക്കി കുറെ എണ്ണം മരിക്കട്ടെ! അല്ലാതെന്തുചെയ്യാനാ! ഏതായാലും കോട്ടയത്തേക്കു വിളിച്ചുനോക്കാം. ഡി. എസ്. പി. എന്തു് അഭിപ്രായമാണു പറയുന്നതെന്നറിഞ്ഞിട്ടു തീരുമാനിക്കാം. (ഫോണെടുക്കുന്നു.) ഹലോ– പ്ലീസ്– No. 206... യേസ്, പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ കാളിംങ്.... കോട്ടൺമിൽസിൽ കല്ലേറും ബഹളവും നടക്കുന്നു.... പോലീസിനെ അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടന്നു.... എന്താ ചെയ്യുക? അതേ,.... കൊള്ളാം.... ഉത്തരവു്.... (ഫോൺ താഴെ വയ്ക്കുന്നു) അതേ, വേണ്ടെന്നാ ഉത്തരവു്. കേസു ഫയൽചെയ്തിട്ടു് അനേഷണം നടത്തിയാൽ മതിയെന്നു്. നല്ല കാര്യം.... ഏതായാലും വരട്ടെ.

704. യജമാനൻ അവിടെയെങ്ങാൻ വെറുതെയിരിക്കു. ബഹളമുണ്ടാക്കി മരിക്കട്ടെ അവിടെക്കിടന്നു്!

ഇൻ. നിങ്ങടം 408–നോടു് ഒന്നിവിടത്തോളം വരാൻ പറയണം. വേറൊരു കാര്യം പറയാനുണ്ടു്.

704. ഉത്തരവു്. (പോകുന്നു; ഇൻസ്പെക്ടർ വീണ്ടും കടലാസുകെട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.)

കർട്ടൻ.

രംഗം അഞ്ച്

[തൊമ്മൻ മുതലാളിയുടെ ഭവനം. സാമാന്യം ഭേദമായിട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിൽ മുതലാളി പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടു ചാരുകസേരയിൽ കിടക്കുന്നു; കോളറില്ലാത്ത ഷർട്ട് ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ണട വായിക്കാൻനേരത്തുമാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ.]

മുതലാളി. (പത്രത്തിൽ നോക്കി) "നാട്ടിൽ എങ്ങും അരാജകത്വം നടമാടുന്നു.... ജയിൽത്തുറന്നുവിട്ട അക്രമികളുടെ ശല്യം ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.... മന്ത്രിമാർ കല്യാണം ആഘോഷിച്ചും വിരുന്നുണ്ടും നടക്കുന്നു..... ജനങ്ങളം അരികിട്ടാതെ വിഷമിക്കുന്നു.... തിരുവനന്തപുരത്തു മക്രോണിജാഥ.... എറണാകുളം–മട്ടാഞ്ചേരി ബസ് സർവീസ് ഉടനെ ദേശവൽകരിക്കുന്നതാണെന്നു ടാൻസ്പോർട്ടുമന്ത്രി.... (കായ്സ്ഥൻ പാപ്പച്ചൻ പ്രവേശിക്കുന്നു; രണ്ടാംമുണ്ടുകൊണ്ടു വിയർപ്പു തുടയ്ക്കുന്നു. കായ്സ്ഥനോട്) എന്താ പാപ്പച്ചാ, ഇന്നെവിടെയാ തെണ്ടുകയറന്നേ?

പാപ്പ. എന്റെ ചേട്ടാ, ഒന്നും പറയണ്ട. എന്തൊരു കാലമിതു്? ആളുകൾം വസ്തു കൈയേറാം തുടങ്ങിയിരിക്കയാണു്. ആ കല്യാണിയുടെ സ്ഥലത്തു പറമ്പു കയറിയിട്ടു് 80 തേങ്ങയോളം പരുക്കണ്ടു്. അവളുടെ ഭർത്താവൊരുത്തൻ ജയിലിൽകിടന്നിരുന്നവൻ ഇപ്പോൾം വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറു് ജയിൽപ്പുള്ളികളെയെല്ലാം വിട്ടെന്നു കേട്ടില്ലേ? അക്കൂട്ടത്തിൽ പോന്നവനാണു് അവൻ. ഇതുവരെയായിട്ടും അവൻ എങ്ങും ജോ

ലിക്ക പോയിട്ടില്ല. ദിവസവും തേങ്ങായിട്ട വില്ല്യാണ്. എന്നിട്ട് "നീ തേങ്ങായിട്ടത് എന്തിനാണെന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ.... അവൻ പറയുകയാ, എന്തിനാണെന്നൊന്നും ചോദിക്കണ്ട; വേണമെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ളത് ഇട്ടകൊണ്ടുപോയാൽ മതി. ഇല്ലെങ്കിൽ കറെക്കഴിഞ്ഞാൽ അതുംക്രൂടി കിട്ടുകയില്ലെന്ന്."

മുത. (ഈ സംഭവം അക്ഷമയോടെ കേട്ടുനിന്ന ചാടിരണ്ടാം മുണ്ടു വീശിക്കൊണ്ട്) ആട്ടെ, അവൻ അവിടെയുണ്ടോ?

പാപ്പ. ഉവ്വ്. എന്നിട്ടും അവനൊരു ക്രൂസലുമില്ല.

മുത. ഉടൻ നമുക്ക് അവനെ പോലീസിൽ ഏല്പിക്കണം.

പാപ്പ. അല്ല'.... വാദി പ്രതിയാകുന്ന എടപാടല്ലേയിതെന്ന നോക്കണം. പറമ്പു കയററിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവന്റെ അച്ഛൻ സമ്പാദിച്ച പറമ്പാണെന്ന ഭാവത്തിലുള്ള ആ സംസാരം! ഉടൻ ഞാൻ അവനെ തല്ലാൻ പോയതാ. അപ്പോ നമ്മുടെ കണക്കന്മാരു തടുത്ത കാരണമാ. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ പണിക്കുററം ഞാൻ തീക്കുമായിരുന്നു. തെണ്ടിപ്പരിഷകൾ!

മുത. പാപ്പച്ചനേതായാലും കടലാസും പേനയുമെടുത്തു് ഉടൻ ഒരു ഫർജി തയ്യാറാക്കു. ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയാൽ നാട്ടിലെങ്ങനെ കിടന്നുപൊറുക്കും?

പാപ്പ. അല്ല, അവൻ ജയിലിൽനിന്നും പോന്നിട്ട ദിവസം മൂന്നു കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനുമുമ്പ് ഈ പണി തുടങ്ങിയാൽ? അവന്റെയൊക്കെ ഫ്ലൂകല്ലേ അതു്? (കടലാസും പേനയുമെടുത്തു് എഴുതുന്നു. "ടേ, ഞാനിവിടെ നില്പുണ്ടേ!" എന്നു കണക്കൻ പുറത്തുനിന്നും വിളിച്ചു പറയുന്നു.) ശങ്കരാ, അവിടെ നില്ലു കേട്ടോ, ടേ വന്നു കഴിഞ്ഞു.

(മുതലാളി പ്രക്ഷുബ്ധനായി അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കുന്നു-കുറച്ചുകഴിയുമ്പോൾ....)

പാപ്പ. ചേട്ടാ, ചില്ലറയുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മൂന്നുരൂപാ തന്നേ. അവനു കൊടുക്കട്ടെ. (മുതലാളി മേശയിൽനിന്നും പണമെടുത്തു കൊടുക്കുന്നു. പാപ്പച്ചൻ അതുംകൊണ്ടു പുറത്തേക്കു പോകുന്നു. പുറത്തു് ഉച്ചത്തിലുള്ള സംസാരം കേൾക്കാം.... "അല്ല ഇതു് എങ്ങും നടപ്പില്ലാത്ത പുതിയ ഒരേർപ്പാടാണല്ലോ!" എന്നു പറഞ്ഞു പാപ്പച്ചൻ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

പാപ്പ. ഇതു കേട്ടോ തൊമ്മച്ചാ അവൻ പറയുന്നതു്! തെങ്ങു കയറാനെഴിലാളിയൂണിയൻ അവർക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു 100 തെങ്ങിനു 4രൂപയും 12 തേങ്ങായുമാണെന്നു്. അതും പോരാഞ്ഞിട്ടു് അവൻ പറയുകയാ, "അതു തെങ്ങുകയറുന്നതിനുള്ള കൂലിമാത്രമാണു്; ഇനി ഇറങ്ങിയതിനു വേറെ കൂലി കൊടുക്കണമെന്നു്." ഉം— തരക്കേടില്ല. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഒത്തിരി ജീവിക്കും!

മുത. എന്താ?.... തെങ്ങേനിന്നു് ഇറങ്ങിയതിനു കൂലിവേറെ കൊടുക്കണമെന്നോ? അങ്ങ്ഹാ.... അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു തെങ്ങിന്റെ അടുക്കൽനിന്നും വേറൊന്നിന്റടുക്കലേക്കു പോയതിനും തെങ്ങുകയറാനായി വീട്ടിൽനിന്നിവിടത്തോളം വന്നതിനും എല്ലാറ്റിനും കൂലി കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുമല്ലോ! തരക്കേടില്ല.... കുറച്ചു പറമ്പുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ വെക്ഷമിപ്പിച്ചുകളയും എല്ലാവരുംകൂടി. (പുറത്തേക്കു നോക്കി) ശങ്കരാ, ഒരു ടാക്സിക്കാണെങ്കിൽക്കൂടി വരുന്നതിന്റെ ചാർജ് കൊടുത്താൽ മതിയല്ലോ. ഇതെന്താ ഈ പറയുന്നതു്?

പാപ്പ. ശങ്കരനേതായാലും കാലത്തുവാ. ഇപ്പോൾ കണക്കു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകുല്ല.

മുത. അട്ടെ, പാപ്പച്ചൻ ആ അന്യായമെഴുതിയതൊന്നു വായിച്ചേ? ഇന്നുതന്നെ കൊടുക്കണമതു്.

പാപ്പ. രാ. രാ. ശ്രീ.... ആലുവാ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതി സമക്ഷം, മുമ്പാകെ ങുന്നത്തുനാട്ട താലൂക്ക് കളത്തിപ്പറമ്പിൽ ഔസേപ്പു തൊമ്മൻ ബോധിപ്പിക്കുന്ന സങ്കടഹർജിയെന്തെന്നാൽ എൻെറവക കോയ്ക്കരമുറിയിൽ സർവ്വേ 233/54 നം 339/18 നം മല്യേ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പുരയിടത്തിൽ കുടിപാപ്പുകാരനായ കൊച്ചുണ്ണി വേലായുധൻ അന്യായമായി പറമ്പിൽനിന്നും ഉദ്ദേശം 100 നാളികേരത്തോളം ഇട്ടുവിക്കയും ടി പറമ്പിൽ തെങ്ങുകയറാൻ ചെന്നവരെ വടി ആയുധങ്ങളോടുകൂടെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി കയ്യേറ്റംചെയ്തു പറമ്പു കയറുന്നതിനു തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ടി പറമ്പിൽ മേലാൽ തെങ്ങുകയറാൻ വരേണ്ടെന്നും താൻ അതിനു സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ടി വേലായുധൻ ഇതിനുമുമ്പു പല കേസുകളിൽ പ്രതിയായിട്ടുള്ളവനും ജയിലിൽനിന്നു പോന്നിട്ട് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾമാത്രമായിട്ടുള്ളതും ഇടപ്പള്ളി പോലീസ്സ്റ്റേഷനാക്രമണക്കേസിൽ പ്രതിയായിരുന്നിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. ക്രൂരതെ ടിയാൻ മുഷ്കനും ടിയാൻെറ മുഖഭാവം കണ്ടാൽ ആക്കം ഭീതി ജനിക്കുന്നതും എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്ത തൻേറടിയും ആകുന്നു. ആയതിനാൽ കോടതിയിൽനിന്നു ദയവുണ്ടായി പ്രതിയെ കണ്ടുപിടിച്ച് ഉടനടി വേണ്ട നടപടിനടത്തി നാട്ടിൽ സമാധാനം പാലിക്കണമെന്ന് ഏറ്റവും താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്, ടി തൊമ്മൻ (ഒപ്പ്)

സാക്ഷികൾ: 1. പുല്ലേപ്പറമ്പിൽ ചാക്കു പാപ്പച്ചൻ.
2. ടി ലോനപ്പൻ വറീതു്.

മുത. കൊള്ളാം, നന്നായിട്ടുണ്ട്. ഇതു് ഇന്നുതന്നെ കച്ചേരിയിൽ കൊടുക്കണം. ഒട്ടും താമസിക്കേണ്ട. (മേശയിൽ നിന്നു പണമെടുത്തു കൊടുക്കുന്നു.) വേണമെങ്കിൽ ഇൻസ്പെക്ടർക്കു വല്ലതും കൊടുത്തേക്കു.

പാപ്പു. അങ്ങനെയാവട്ടെ. (പോകുന്നു.)

മുത. തെണ്ടിപ്പരിഷകൾ! എന്തായിതു്? ഒരു ചോദ്യവും ചൊല്ലുമില്ലാതായോ? നല്ലവണ്ണം എല്ലുപൊടിഞ്ഞു വേലചെയ്തു വാങ്ങിച്ചതാ പറമ്പു്. അതു വല്ലവരും കയറിത്തിന്നാൻ തുടങ്ങിയാൽ എന്തോന്നാ അതിനുശേഷം പറയുക! എല്ലാറ്റിനേയും ലാക്കപ്പിലാക്കി പൊതിരെ ഇടിപ്പിക്കണം. അതാ വേണ്ടതു്. (ശബ്ദം കേട്ടു ഭാര്യയും മകനും പ്രവേശിക്കുന്നു. ഭാര്യ, ഉദ്ദേശം 40 വയസ്സു്; മുറിക്കൈയുള്ള ചട്ടയും മുണ്ടും; തോളിൽ കൂളിമുണ്ടു്; കഴുത്തിൽ താലിമാല. മകൻ ജോണിക്കുട്ടി ഒരുവിധം നന്നായി ഡ്രെസ്സുചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.)

ഭാര്യ. ഇതാരെയാ ഇത്രയധികം തട്ടിക്കേറുന്നതു്?

മുത. അല്ല അറിഞ്ഞില്ലേ? ഒത്തിരി കഴിയുമെന്നാ തോന്നുന്നേ. ഇതാ പറമ്പു കയറിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആ കള്ളൻ വേലായുധനില്ലേ, അവൻ ജയിലിൽനിന്നും വന്നിട്ടു നമ്മുടെ പറമ്പിൽനിന്നും തേങ്ങായിട്ടു വിറ്റു തിന്നുന്നു. എന്നിട്ടു തെങ്ങുകയറിക്കാൻ ചെന്നവരോടു പറയുകയാ, വേണമെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ളതു് ഇട്ടുകൊണ്ടുപോ, കുറെക്കഴിഞ്ഞാൽ അതുംകൂടി കിട്ടുകയില്ലെന്നു്! നോക്കണേ, കാലംപോയ പോക്കു്!

ഭാര്യ. അവന്റെ അച്ഛൻ സമ്പാദിച്ചതൊന്നുമല്ലല്ലോ അതു്, കേറിത്തിന്നാൻ. എന്നിട്ടു നിങ്ങളെന്താ ചെയ്യാൻപോകുന്നേ?

മുത. ചെയ്യാൻപോകുന്നതോ? ചെയ്യാൻപോകുന്നത് അവനെ വീണ്ടും ജയിലിത്തന്നെ കയറാൻ. പാപ്പച്ചൻ ഫർജിയുംകൊണ്ടു പോയിരിക്യാ.

ജോണി. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് ഇതിനൊക്കെ അനങ്ങുകയില്ലെന്നാ കേട്ടത്. അതാണ് ആളുകൾ ഇതൊക്കെ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. വേറെ പലയിടത്തും ഇതുമാതിരി സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കേട്ടു.

മുത. വേറേ സ്ഥലത്തു സംഭവിക്കുന്നതുപോലെയല്ല ഇത്. ഗവണ്മെൻറു കൂട്ടുനിന്നാലും ശരി, ആരു കൂട്ടുനിന്നാലും ശരി; അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും. എൻറെ പറമ്പിലേ തേങ്ങയിട്ടതിൽ എനിക്കു കൂറെ വെഷമമുണ്ട്. ആരോടാ അവൻ കളിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല; അതാ....

മേരി. നിങ്ങൾക്കു ചൊണയില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലേ? ഇല്ലെങ്കിൽ അപ്പോത്തന്നെ അവനെ കുനിച്ചുനിത്തി അവൻറെ മുതുകിനു നാലിടി കൊടുക്കേണ്ടതല്ലേ? അല്ലാതെ എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടിൽ വന്നുകൊണ്ടു പട്ടികരയുന്ന മാതിരി കരച്ചിട്ട് എന്തെടുക്കാനാ?

മക. വേണ്ട, അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നതു് ഏതായാലും നന്നായി. അതുകൊണ്ടു ബഹളം വർദ്ധിക്കയേ ഉള്ളൂ.

മുത. ബഹളം വർദ്ധിക്കട്ടെ. അവനവൻറെ വസ്തുവിൽ തൊടുമ്പോഴേ അവനവനു വിഷമമുണ്ടാകയുള്ളൂ. പറമ്പു കൈയേറിയാൽ ചോദിക്കാത്ത ഗവണ്മെൻറു ബഹളമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ചോദിക്കാൻവരുമോയെന്നു കാണണം?

മക. പക്ഷേ, ഗവണ്മെൻറിന് എന്തും ചെയ്യാമല്ലോ! ആരാ ചോദിക്കുന്നേ? ഇനിയും എന്തൊക്കെയാണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്നാർക്കറിയാം?

ഭാര്യ. ഏതായാലും ഇതിനവനോട ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽപ്പി
ന്നെ നിങ്ങൾ ആണായിട്ടെന്തിനാ നടക്കുന്നേ?

മുത. ഹ—ം ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം....പാപ്പച്ചനിങ്ങോട്ട
വരട്ടെ.

കർട്ടൻ.

രംഗം ആറ്

[ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മുറി; 704 അടുത്തുനില്ക്കുന്നു.]

704. കായ്യം കുഴപ്പമായാണല്ലോ വരുന്നതു സർ; നാട്ടിലാക
മാനം ബഹളങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഹർജികൾ തുട
രെത്തുടരെ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെയാണെ
കിൽ ഒരു പാടത്തു ബലാല്ക്കാരമായി നെല്ലുകൊയ്തു
എന്നു പറഞ്ഞു പോലീസ് സഹായത്തിനു വന്നിരു
ന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, യജമാനൻ ഇവിടെയില്ല; വരു
മ്പോൾ പറഞ്ഞുവിടാമെന്ന്.

ഇൻ. എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടു ഞാനെന്തുചെയ്യാനാ? ഇമ്മാതി
രി ബഹളങ്ങളിലൊന്നും പോലീസ് ഇടപെടരുതെന്നു
ഗവണ്മെൻറ് ഉത്തരവല്ലേ? ഒന്നിനും പോകാതിരുന്നോ
ക്കണം. അതാ നല്ലതു്. ഇതുകൊണ്ടൊന്നുമായില്ല; ബ
ഹളങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാൻപോകുന്നതേയുള്ളു.

704. പോരെങ്കിൽ ജയിലിൽനിന്നു പുള്ളികളെ വിട്ടതു
ന്നെ ബാക്കിയുള്ള അക്രമികൾക്കു കൂടുതൽ ബഹളത്തി
നുള്ള സന്ദർഭമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ എന്തുചെ

യ്താലും ജയിലിൽ കൊണ്ടുപോകില്ലെന്നാ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതു്!

ഇൻ. പക്ഷേ, കറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ഇതിനൊക്കെ തീരുമാനമുണ്ടാകും. ഈ ഓഡർ ഒക്കെ തനിയേ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളും. അല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. സംഗതികളുടെ പോക്ക് അങ്ങിനെയാ.

704. ഉം. മുമ്പൊക്കെ പോലീസെന്നുപറഞ്ഞാൽ ആളുകൾക്ക് എന്തൊരു ഭയമായിരുന്നു. അതു പോയിട്ട് ഇപ്പോൾ പോലീസുകാരെ കണ്ടാൽ ആളുകൾ കളിയാക്കാൻ തുടങ്ങും. അതു കാരണം പുറത്തിറങ്ങി നടക്കാൻമേല എന്നായിട്ടുണ്ടു്. കാലംപോയ പോക്കുനോക്കണേ!

ഇൻ. (പുറത്തേക്കു നോക്കി) എന്താ ആ തൊമ്മൻമാപ്പിള വന്നുനില്ക്കുന്നതു്? ഓ, ശരി. ഫർജിയുടെ കാര്യം അറിയാനായിരിക്കും. ഇങ്ങു വരാൻ പറയണം. (പോലീസുകാരൻ പോയി മുതലാളിയുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഇൻ. വന്നകാര്യം മനസ്സിലായി. കേസിനെപ്പറ്റി പറയാനായിരിക്കും.

മുത. അതെ യജമാനനേ; അവൻ മഹാ ഒരു തണ്ടനാ. അതിൽപ്പിന്നെ ഇപ്പോൾ മോഷണം മുതലായവ നടത്തുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടു. ഇതിനുമുൻപും അവൻ ഇതുപോലെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നതന്നെയല്ല എന്തക്രമവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മടിയില്ലാത്തവനുമാണു്. അതുകൊണ്ടു യജമാനൻ അവനോടൊന്നു നല്ലവണ്ണം ചോദിക്കണം.

ഇൻ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) കാര്യം ശരിയാ. അവൻ ഒരു കേഡിയാണെന്നു് എനിക്കമറിയാം. എനിക്കും തോന്നുന്നുണ്ടു് അവനു രണ്ടു കൊടുക്കുവാൻ. പക്ഷേ, ഗവണ്മെൻറു് ഓർഡർ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യത്തിലൊന്നും പോ

ലീസ് ഇടപെടരുതെന്നാണ്. അതിനാൽ തൽക്കാലം ഇതിൽ എനിക്ക യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ പാടില്ല; അതാ.

മുത. പക്ഷേ, യജമാനന് എന്റെ കാര്യമറിയാമല്ലോ, ഞാനൊരു മുതലാളിയും മറുമല്ലെന്ന്. മുതലാളിമാരാണെങ്കിൽ കുറെ നാളികേരം ഇട്ടതിന്നാലും പോകട്ടെ, സാരമില്ലെന്നവയ്ക്കാം. പക്ഷേ എന്റെ കാര്യം അതല്ലല്ലോ! ഇങ്ങനെ മറുള്ളവർ പറമ്പുകയറിത്തിന്നാൻ തുടങ്ങിയാൽ എന്റെ വീട്ടം കുടുംബവും പട്ടിണിയാകും യജമാനനേ. അതുകൊണ്ട് യജമാനൻ അവനെ ഒന്നു പേടിപ്പിക്കയെങ്കിലും ചെയ്യണം.

ഇൻ. തൊമ്മൻമാപ്പിളയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ പത്തൻപതു നാളികേരം പോയിട്ട്. ഇതിലും ഇരട്ടി ഓരോരുത്തക്കും നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. പാടത്തിറങ്ങി നെല്ലുവരെ കൊയ്തുകൊണ്ടു പോകുന്നു. പിന്നെയാ!....ഞാനിപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ വലിയ പരാതിയുണ്ടാകും. (ഫോൺബെൽ അടിക്കുന്നു; ഫോൺ എടുത്തുകൊണ്ട്) ഹലോ....യേസ്.... ഏ? ഗ്ലാസ് കമ്പനിയോ.... പക്ഷേ, എന്തു ചെയ്യും?.... അരുമില്ലല്ലോ ഇവിടെ.... വരുമ്പോൾ വിടാം. (ഫോൺ താഴെ വയ്ക്കുന്നു.) കണ്ടോ, ഗ്ലാസ്ഫാക്ടറിയിൽ ഭയങ്കരബഹളം നടക്കുന്നുവെന്ന്. ഇങ്ങനെ നിമിഷംപ്രതി ഇവിടെ കംപ്ലെയിൻറുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരിടത്തും അനേഷിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ പോലീസുകാർ അരുമില്ലെന്നു പറയും. അതാ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി. എന്തു ചെയ്യാം?

മുത. പിന്നെ ഞാനെന്തു ചെയ്യണം യജമാനനേ?

ഇൻ. ചെയ്യുന്നതോ? നിങ്ങൾക്കു കഴിവുള്ളതൊക്കെ ചെയ്തോളൂ. ഇതിന് അടിക്കടിതന്നെയേ പ്രതിവിധി ഞാൻ കാണുന്നുള്ളൂ.

മുത. യജമാനനേ, ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്രകാരം ഉത്തരവിടാൻ കാരണമെന്താ?

ഇൻ. ഉത്തരവിടാൻ കാരണം വല്ലതും വേണോ? മുതലാളിമാർ സമ്പാദിച്ചതെല്ലാം അന്യായമായിട്ടാണെന്നും അതിനാൽ അതിൽനിന്നും കുറെ മറുള്ളവർ എടുക്കുന്നതു ന്യായമാണെന്നുമാണു ഗവണ്മെൻറിൻെറ പക്ഷം.

മുത. അപ്പോൾ ഞങ്ങളീസമ്പാദിച്ചതെല്ലാം അന്യായമായിട്ടാണെന്നാ പറയുന്നതു്?

ഇൻ. ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. അതാണു ഗവണ്മെൻറിൻെറ നയം.

മുത. ആരുടെ നയമായാലും അതിൽ കുറെ വിഷമമുണ്ടു്; അതാ. ബാക്കിയുള്ളവർ ചോര വെള്ളമാക്കി തിന്നാതെയും കുടിക്കാതെയും സമ്പാദിച്ചതു കൈകയറിയെടുത്താൽ ആരും സഹിക്കയില്ല. അവർക്കും നല്ലപോലെ വേലയെടുത്തെങ്കിൽ സമ്പാദിക്കാമായിരുന്നില്ലേ? അല്ലാതെ വല്ലവനും സമ്പാദിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ അതു തട്ടിത്തിന്നാൻ തുടങ്ങുന്നതു ന്യായമാണോ യജമാനനേ? യജമാനൻ പറ.

ഇൻ. പക്ഷേ, അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ ആരാ വകവയ്ക്കുന്നതു്?

മുത. ആട്ടെ, ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ. ഞങ്ങളെന്തിനാ ഈ പറമ്പിനു കരം കൊടുക്കുന്നതു്?

ഇൻ. അതു പൊതുക്കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറിനു പണം ആവശ്യമായതിനാലാണു്.

മുത. ഞങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിനു കരം കൊടുക്കുന്നതു് ആ വസ്തു ഗവണ്മെൻറു സംരക്ഷിക്കുമെന്നു് ഉറപ്പുതരുന്നതിനാലാണു്. ഇപ്പോൾ ദേ, വസ്തു അന്യർ കൈകേറിയിട്ടു

അതിനു യാതൊരു അനേഷണവുമില്ലെന്നതന്നെയല്ല, അനേഷിക്കരുതെന്നു വിലക്കുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ എന്തിനാപിന്നെ കരം കൊടുക്കുന്നതു? അതിനാൽ അടുത്തമാസം തുടങ്ങി കരം കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

ഇൻ. പക്ഷേ, കരം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അതിൽ ഗവണ്മെൻറു നടപടികളെടുക്കും. അതിനു തക്ക ശിക്ഷയുമുണ്ടാകും.

മുത. എന്തു ശിക്ഷ? ഒന്നിനു ശിക്ഷിക്കാത്ത ഗവണ്മെൻറിനു വേറൊന്നിനു ശിക്ഷിക്കുന്നു? ഏതായാലും അടുത്തതവണ കരംപിരിപ്പിക്കാൻ വന്നാൽ ബഹളമുണ്ടാകും. കരം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ എന്താ വരാൻപോകുന്നതെന്നറിയാമല്ലോ!.... കാര്യത്തിനു് ഏതായാലും ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കണം..... അല്ല, വസ്തു കൈകയറുന്നതിനെ തടയാത്ത ഗവണ്മെൻറു് ഏതു ന്യായത്താലാണു് ആ വസ്തുവിനു കരം ചോദിക്കുന്നതെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഇൻ. എന്നോട്ടു് ഒന്നും ചോദിക്കേണ്ട. നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എന്തെങ്കിലുമായിക്കോളൂ.

മുത. അതേ, അതാണു ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (മുതലാളി പോകുന്നു.) ഞങ്ങൾ വരട്ടെ!

ഇൻ: ഉം— ബഹളം വർദ്ധിക്കുകയുള്ളുവെന്നാ തോന്നുന്നതു്.

കർട്ടൻ.

രംഗം ഏഴ്

[ഒരു പത്രമാഫീസ്. പത്രാധിപർ പ്രൂഫു തിരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ഒരു ജോലിക്കാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.]

ജോ. അക്രമങ്ങളുടേയും കൈയേറ്റങ്ങളുടേയും വാർത്ത അധികമുണ്ടല്ലോ സർ. അതു മുഴുവൻ ഇട്ടുവാൻ സ്ഥലം തികയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തു ചെയ്യണം?

പത്രാ. ഒരു കായ്യും ചെയ്യൂ. നാളത്തെ പത്രത്തിൽത്തന്നെ ചേർക്കാൻ അത്യാവശ്യമില്ലാത്ത വാർത്തയുണ്ടെങ്കിൽ എടുത്തുമാറ്റൂ. ജനങ്ങളുടെ പരാതികൾക്കാണു മുൻഗണന കൊടുക്കേണ്ടതു്. അതെല്ലാംകൂടി, മുഖപ്രേജിൽ ചേർക്കണം. "നാട്ടിലെങ്ങും അരാജകത്വം; പോലീസ് മൗനം ദീക്ഷിക്കുന്നു" എന്ന തലക്കെട്ടുകൂടെയിട്ടേക്കൂ.

ജോ. കൊള്ളാം.... എന്നാൽ, രണ്ടു വിവാഹവാർത്തകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. അതു തല്ക്കാലം എടുത്തുമാറ്റിക്കളയാം; രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ചേർക്കാം അതു്.

പത്രാ. മതി. (ജോലിക്കാരൻ പോകുന്നു; കുറച്ചുകഴിയുമ്പോൾ 408 കുറെ കടലാസുകെട്ടുകളുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

പത്രാ. എന്താ പതിവില്ലാത്തപോലെ ഇങ്ങോട്ടു കയറിയതു്?

408. ഒന്നു രണ്ടു കാര്യം സാധിക്കാനുണ്ടു്, അതാ.

പത്രാ. ഇരിക്കണം, അതേയുള്ളോ? സാരമില്ല. ഈ കടലാസും മറ്റുമായി പതിവില്ലാതെ ഇങ്ങു കയറുന്നതു കു

ണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അന്ധാളിച്ചുപോയി. പണ്ടത്തെ ഗവണ്മെൻറല്ലല്ലോ. ഇനി, ഗവണ്മെൻറിന് എതിരായി പത്രത്തിൽ വല്ലതും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിനാൽ അകഷ്ൻ വല്ലതും എടുക്കാൻവന്നതായിരിക്കുമെന്നു കരുതി.... എന്തുകാര്യമാ സാധിക്കാനുള്ളത്?

408. ഈ ആഴ്ചത്തെ വാരാന്ത്യപ്പതിപ്പിൽ സ്ഥലമുണ്ടെങ്കിൽ എൻറെ ഒരു കവിതകൂടിച്ചേർക്കണം. (കടലാസുകെട്ടു നിവർത്തി കവിതയെടുക്കുന്നു.)

പത്രാ. നോക്കട്ടെ, ശ്രമിക്കാം.

408. പ്രാണനാഥനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരം ഒന്നും അറിയാൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ, കാമുകി ഉദ്യാനത്തിൽ തെന്നിത്തെന്നിയടിക്കുന്ന മന്ദമാരുതനോട് ഒരു സന്ദേശം പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതാണു കവിത.

പത്രാ. അപ്പോൾ ഇതു് ഏകദേശം മയൂരസന്ദേശത്തിൻറെ പോക്കാണല്ലോ!

408. ആയിരിക്കാം. പക്ഷേ, എനിക്കു കാളിദാസൻറെ മേഘസന്ദേശത്തോടാണു കടപ്പാട്. ഞാൻ ഒന്നു വായിക്കാം.

പത്രാ. വേണ്ട, എനിക്കങ്ങനെ വായിച്ചുകേട്ടാൽ അതിൻറെ സ്വാരസ്യം കിട്ടുകയില്ല. ഒരിടത്തു് അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയിരുന്നു വായിക്കണം. എങ്കിലേ ആസ്വദിക്കാനൊക്കൂ. പോരെങ്കിൽ, മേഘസന്ദേശത്തിൻറെ ആശയാനുവാദത്തോടുകൂടിയ ഇത്തരം കവിതാമൂല്യങ്ങൾ സഹൃദയർ ആസ്വദിക്കണമെങ്കിൽ സൈ്വരമായിട്ടിരുന്നു വായിക്കണം.

408. അപ്പോൾ ഇതു് ഈ ആഴ്ചയിൽത്തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലേ?

പത്രാ. നോക്കട്ടെ; പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ അടുത്തയാഴ്ചയിട്ടേക്കാം.

408. അടുത്തയാഴ്ചത്തേയ്ക്കു ഞാനൊരു തുടക്കഥ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതു പറ്റുമോയെന്നു നോക്കൂ. ഇപ്പോൾ രണ്ടദ്ധ്യായമേയുള്ളൂ. പിന്നെ ഓരോ ആഴ്ചയിലും ഓരോ അദ്ധ്യായം എത്തിച്ചുതന്നേക്കാം. (കടലാസുകെട്ടെടുത്തു നോക്കുന്നു.)

പത്രാ. വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടു വിവരമറിയിക്കാം.

408. തുടക്കഥ തികച്ചും പുരോഗമനപരമാണ്. അതിലേ ഓരോ വാക്യവും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചിന്തകർക്കു വകയുള്ളതാണ്. അതായതു്, ഒരു മുതലാളി അന്യായമായി ഒരു സാധുകർഷകനെ കടിയിറക്കാൻ ചെല്ലുന്നതാണ് ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

പത്രാ. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ കുടിയിറക്കുന്നതുതന്നെ നിയമവിരോധമാണല്ലോ! തന്നെയുമല്ല, ആരും അതു എളുപ്പം ഇറങ്ങിക്കൊടുക്കയുമില്ല.

408. ഇല്ല; അവൻ ഇറങ്ങിയില്ല. എന്നാൽ, കേവലം നീചനായ ആ മുതലാളി നിഷ്കരുണം അവനെ പിടിച്ചിറക്കുന്നതായിട്ടാണ് ആ അദ്ധ്യായം അവസാനിക്കുന്നതു്. വളരെ വികാരോദ്ദീപകമാണ് ആ സീൻ. ആരേയും അതു ഹഠാദാകർഷിക്കാതിരിക്കയില്ല.

പത്രാ. കൊള്ളാം; നോക്കട്ടെ.

408. പിന്നെ, ഓരോ അധ്യായത്തിനും ചില സ്പെഷ്യലുകൂടി ചേർക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലേ? എങ്കിലേ കഥയ്ക്കൊരു ജീവൻ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ.

പത്രാ. പക്ഷേ, അതിനൊക്കെ ചെലവൊത്തിരിയാകും.

408. ആ—വേറൊരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. അതായതു്, ഇതിലൊന്നിലും എന്റെ പേരു വയ്ക്കണ്ട. ഏതെങ്കിലും ഒരു

വികൃതിപ്പേര് ചേത്താൽ മതി. "കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി"യെന്നോ "ഓണക്കിളി"യെന്നോ മറ്റോ.

പത്രാ. ഇതിനുമുമ്പു നിങ്ങൾ വല്ല പുസ്തകവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

408. ചെറുപ്പത്തിലേ ഞാൻ ചില കവിതാശകലങ്ങൾ എഴുതുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതൊന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചില്ല. പിന്നെ പോലീസിൽ ചേർന്നതിൽപ്പിന്നെ ഒന്നുമൊട്ടെഴുതുവാനും സാധിച്ചില്ല. അങ്ങനെ എന്റെ സാഹിത്യപ്രവർത്തനം ഒരു സ്തംഭനാവസ്ഥയിലായിരുന്നു.

പത്രാ. പിന്നെയിപ്പോൾ ഇത്രയധികമൊക്കെ എഴുതുന്നതോ?

408. അതോ? ഗവണ്മെൻറിന്റെ പുതിയ ഉത്തരവുകളൊക്കെ പത്രാധിപക്കുറിയാമായിരിക്കുമല്ലോ..... അതിനാൽ, ഞങ്ങളിപ്പോൾ അക്രമങ്ങൾക്കും ബഹളങ്ങൾക്കുമായതൊരു നടപടിയുമെടുക്കുന്നില്ല. ജയിലിൽ പോരെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഒരുന്തന്നെയില്ലല്ലോ!

പത്രാ. അപ്പോൾ സമയം ധാരാളം കാണുമായിരിക്കും.

408. അതേ.

പത്രാ. കടലാസുകെട്ടുകൾ ഇനിയുമുണ്ടല്ലോ കൂടെ?

408. അയ്യോ! ആ കായ്യം ഞാൻ വിട്ടുപോയി. സചിത്രം കായ്യം പറഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ ഇതു മറന്നുപോയി. ഇതു നമ്മുടെ ഇൻസ്പെക്ടർ യജമാനൻ തന്നയച്ചതാ. (തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു) ഒരു ഡിറക്ടീവു നോവലായിതു്.

പത്രാ. അയ്യോ, ഇതു കൂടെയുണ്ടല്ലോ!

408. എന്തുവേണ്ടു, പരമരസികനാണെന്നാ പറഞ്ഞതു്. ഞാൻ ഒന്നു വായിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു കഴിഞ്ഞില്ല. പേരു "പങ്കജാക്ഷി"യെന്നാ. അനവധി നാളത്തെ പരിശ്രമമായിതു്. എഴുതിവച്ചിട്ടു നാളു കുറെയായെങ്കി

ലും ഇപ്പഴാ ശരിക്കൊന്നു നോക്കിത്തരാൻ സമയം കിട്ടിയതു്. കഥ റൊമാൻറിക് ആണെന്നാ പറഞ്ഞതു്.

പത്രാ. പക്ഷേ, എന്തായാലും ഇതു വലിയ പുസ്തകമൊന്നും ഇവിടെ എടുക്കാറില്ല.

408. അയ്യോ, അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ യജമാനനിഷ്ടമാകയില്ല. പത്രാധിപരൊന്നു വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞാൽ മതി

പത്രാ. വായിച്ചുനോക്കിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇതുവലിയ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ ഒന്നാമതു് ആരും വാങ്ങിക്കില്ല. അഥവാ വാങ്ങിച്ചാലും ഇതു മുഴുവൻ വായിക്കുന്നതിനുള്ള ക്ഷമ ആർക്കുമുണ്ടാകയില്ല. അതാ.

408. ഏയ്, അങ്ങനെ ഒരിക്കലും വരില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് ഇതു വായിക്കാനെടുത്താൽപ്പിന്നെ ഊണും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചുപോലും തീർക്കാതെ താഴെ വയ്ക്കുയില്ലെന്നാണു്. അത്ര കേമമായിട്ടാണു കഥയുടെ നിർമ്മാണം നിവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു്.

പത്രാ. അതല്ല, ഞാൻ ഇവിടെ എടുക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിനു കാരണങ്ങൾ വേറെയുണ്ടു്. ഒന്നാമതു്, ഇവിടെ പത്രമടിക്കാൻതന്നെ കഷ്ടിച്ചേ പേപ്പർ സ്റ്റോക്കുള്ളു. രണ്ടാമതു്, ഇവിടത്തെപ്പോലെ ദിനപ്പത്രം അടിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ജോലി ഏറെടുക്കാറില്ല. കാരണം, അന്നന്നു പത്രം അടിച്ചിറക്കേണ്ടതിനാൽ വേറെ കാര്യത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനു ജോലിക്കാർക്കു സമയമുണ്ടാകയില്ല. അതാണു്. യജമാനനോടു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകും.

408. എന്നാലും യജമാനനതു് ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ഇതു് എവിടെയെങ്കിലും ഏല്പിക്കാതെ ഞാനെങ്ങിനെയാ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു്.

പത്രാ. വേറെ എവിടെയെങ്കിലും കൊടുത്തുനോക്കാമായിരുന്നില്ലേ? നല്ലതാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ആരെങ്കിലും എടുക്കാതിരിക്കയില്ല.

408. പക്ഷേ, ഞാൻ എവിടെക്കൊണ്ടുപോകാനാ. പത്രാധിപർക്കൊരു കാര്യം ചെയ്യാമോ? എവിടേയ്ക്കെങ്കിലും ഒരെഴുത്തു തരാമോ, ഇതു നല്ലതാണെന്നു പറഞ്ഞു്.

പത്രാ. വായിക്കാതെയെങ്ങിനെയാ ഞാൻ അഭിപ്രായമെഴുതിത്തരുന്നതു്.

408. ഇൻസ്പെക്ടർ യജമാനൻ എഴുതിയാൽ അങ്ങനെ മോശംവരാൻ വഴിയില്ല; അതാ. പോരെങ്കിൽ ബി. എ. യല്ലേ പാസ്സു്!

പത്രാ. പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായംവയ്ക്കാതെ വെറുതേ ഒരെഴുത്തു വേണമെങ്കിൽത്തരാം.

408. എന്നാൽത്തരൂ. (പത്രാധിപർ ഒരെഴുത്തെഴുതിക്കൊടുക്കുന്നു; പോലീസുകാരൻ യാത്രപറഞ്ഞു പിരിയുന്നു.) എന്നാൽ ഞാൻ പോകട്ടെ, നമസ്കാരം!

പത്രാ. കൊള്ളാം. പിന്നെ കാണാമല്ലോ..... (408. പോകുന്നു.)എന്താ ചെയ്യുക! നാട്ടിൽ സമാധാനം പാലിക്കേണ്ടവർ ഇങ്ങനെ ഗ്രന്ഥമെഴുത്തു തുടങ്ങിയാൽ ബാക്കിയുള്ളവർ വിഷമിക്കയേയുള്ളൂ! അല്ല, മനുഷ്യനു ജോലിയില്ലാതായാൽപ്പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും! ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മലയാളഭാഷ ക്ഷണം അങ്ങു പുരോഗമിക്കുമെന്നാ തോന്നുന്നതു്!

കർട്ടൻ.

രംഗം എട്ട്

[തൊമ്മൻ മുതലാളിയുടെ ഭവനം; സമയം രാത്രി; രംഗത്തു വെളിച്ചമില്ല. പെട്ടെന്ന് "അയ്യോ ഓടിവാ യോ," എന്നൊരു നിലവിളി. തുടർന്നു "കള്ളൻ, ക ള്ളൻ, പിടിച്ചോ അവനെ," എന്നുള്ള ശബ്ദവും ബഹ ളവും. അതോടെ രംഗത്തു വെളിച്ചം വീഴുന്നു. ഉടൻ സ്റ്റേജിന്റെ മൻവശത്തുകൂടെ ഓടുന്ന കള്ളൻ വേലായു ധനെ മറുവശത്തുനിന്നും ഓടിവരുന്ന വേലക്കാരൻ വ ക്കി വട്ടം കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു; അപ്പോൾ മുതലാളിയും ഭാ ര്യയും മകനും ഓടിവന്ന്, കള്ളനെ പിടിച്ചുകെട്ടുന്നു. വേലായുധന്റെ വേഷം വികൃതവും, മുഖം നിർവ്വികാര വുമാണ്.]

മുത. എടാ, എരപ്പാളീ, നിനക്കെന്റെ പറമ്പു കയറിത്തി ന്നിട്ടു പോരാഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കക്കാനുംകൂടി വന്നിരിക്കു ന്നോ? (അടിക്കുന്നു.)

ഭാ. ഞാനേ, ഒറക്കംതെളിഞ്ഞു് അങ്ങനെ കിടക്കുമ്പോഴൊ ണ്ടു് അരോ വാതിൽ തുറക്കുന്ന ശബ്ദം. നോക്കിയപ്പ ഇ വൻ മുറിയിലേക്കു വരുന്നു. അപ്പോഴാണു ഞാൻ കിട ന്നനിലവിളിച്ചതു്.

മുത. നീ കണ്ടതു ഭാഗ്യമായി. അല്ലെങ്കിൽ ഇവൻ എന്തെ ല്ലാം കൊലപാതകം ഉണ്ടാക്കിയേനേ! (വീണ്ടും തല്ലു വാൻ ഭാവിക്കുന്നു. വേലായുധൻ യാതൊരു ക്രൂസലും ക്രൂ ടാതെ നില്ക്കുന്നു.)

വക്കി. മുതലാളി ഇനി തല്ലേണ്ട. ഇങ്ങോട്ടു മാറിയേ മുതലാ

ളി; ഞാൻ ഒന്നു നോക്കാം. (കൈ ചുരുട്ടിക്കൊണ്ട് അടുക്കുന്നു.) എടാ നീ എന്തു ഭാവിച്ചാ വന്നേ? ഇപ്പം പെട്ടികത്തിപ്പൊളിച്ചു പണവുംകൊണ്ടു പോകാമെന്നു വിചാരിച്ചോ? എന്നിട്ടിപ്പം കിട്ടിയില്ലേ ഒരുപോട്ട്! നിന്നെയൊക്കെ ഞാൻ ഇടിച്ചു കട്ടപൊട്ടിക്കും. (കൈചുരുട്ടിക്കൊണ്ട്) ഉഷ്ണാ....

ജോണി. ഇവനെയൊക്കെ കൈകൊണ്ടുതല്ലാൻ കൊള്ളുകയില്ല. ജയിലിൽകിടന്നു തല്ലുകൊണ്ട് അവനു നല്ല പരിചയമായിപ്പോയി. വക്കിച്ചേട്ടൻ ആ ഒലക്കയിങ്ങു് എടുത്തുകൊണ്ടുവാ....

വക്കി. വേണ്ട കുഞ്ഞേ; ഒരു ഒലക്കേം പറയൂല്ല എന്റെ കൈയിനോട്ട്. കള്ളാ.... തേങ്ങാ പത്തുനൂറെണ്ണം ഇട്ടതിന്നിട്ടു പോരേടാ ഉഷ്ണാ.... ജയിലിൽനിന്നും പോന്നിട്ടു ദിവസം 8 തികഞ്ഞില്ലല്ലോ..... അപ്പോ ഈ കാണിച്ചതു നിന്റെ ഉങ്കല്ലേടാ, കള്ളാ. നിന്നെ ഞാൻ ഇനിയും ജയിലീക്കൊണ്ടുപോയി ഇടിപ്പിക്കും.

മുത. അല്ല, അവന്റെ ധൈര്യം നോക്കണേ! പറമ്പു കയറിയിട്ട് പോരാഞ്ഞിട്ട മോഷണത്തിനംക്രടി വന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾം ഇവനെ എന്താ ചെയ്യേണ്ടതു്?

വക്കി. ഇനി ഇവനെ വിട്ടാൽ കൊലപാതകത്തിനായിരിക്കും വരിക.

ജോണി. അവനെ പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. പോലീസിനെ പേടിയില്ലാഞ്ഞിട്ടാ. ഗവണ്മെന്റു് ഇതിനൊക്കെ കൂട്ടുനിന്നിട്ടാ.

ഭാര്യ. എന്റെ മാതാവേ, ഇന്നു് ഇവിടെ എന്തൊക്കെ നടക്കേണ്ടതാ! മാതാവു സഹായിച്ചു! അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്നും ഇപ്പോൾം ശവം എടുക്കേണ്ടിവന്നേനേ. അവനെ ഞാൻ കണ്ടതു് എത്ര കുരുത്തമായി.

വക്കി. അപ്പോൾ ഞാൻ പിടിച്ചതാ? ഇല്ലെങ്കിൽ അവനെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോന്ന നോക്കേണ്ടിവന്നോനേ? മുത ലാളി, നമുക്കവനെ ഇപ്പോൾത്തന്നെ പോലീസിൽ ഏല്പിക്കണം.

മുത. ഏതായാലും നേരം വെളുക്കട്ടെ അതുവരെ നമുക്കിവ നെ കെട്ടിയിടാം.

ജോണി. പോലീസിൽ ഏല്പിച്ചതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോ ജനമൊന്നും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. അവർ പിടിച്ചാ യും അവനെ ജയിലിൽനിന്നും വിടും.

വക്കി. എന്നാ നമുക്കുതന്നെ അവനെ ശിക്ഷിച്ചുകളയാം. എ ന്നിട്ട് ആ മുറിയിൽ പൂട്ടിയിടാം. ജയിലിലും നല്ല ഉറ പ്പുണ്ട്. ഒരു മാസം അവിടെയിടാം. അതു മതി.

ഭാര്യ. ഏതായാലും ഇനി അവൻ കക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള പ ണി ചെയ്യുവിടണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അവൻ മനുഷ്യരെ ഇ വിടെ കിടത്തുകയില്ല.

വക്കി. കൈയും കാലും തല്ലിത്തളർത്തിവിടണം. ഇനി അ വൻ എണീറ്റു നടക്കരുതു്.

ഭാര്യ. അല്ല! അവനു വല്ല ജോലിക്കും പോകാൻ കഴിവില്ലാ ഞ്ഞിട്ടല്ലല്ലോ. അപ്പോൾ അവന്റെ തന്റേടമല്ലേ ഈ കാണിച്ചതു്?

വക്കി. നോക്കിയേ, എന്നിട്ടും അവനൊരു ക്ലാസുണ്ടോന്നു്!

മുത. ഏതായാലും നേരം വെളുക്കട്ടെ. നല്ലവണ്ണം ഒന്നു പെരു ക്കിയിട്ട അവനെക്കൊണ്ടുപോയി പോലീസിൽ ഏല്പി ക്കാം. അവരെന്തെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ.

വക്കി. മുതലാളീ, കൊണ്ടുപോകാൻനേരത്തു് എന്നെ ഒന്നു വിളിച്ചേക്കണം, കേട്ടോ. ഏതായാലും നേരം വെളുത്തി

ട്ടുവേണം അവന്റെ മമ്മം കണ്ടുപിടിച്ചു രണ്ടു കൊട്ടക്കാൻ. പിന്നെ അവൻ എണീറ്റു നടക്കരുതു്. അതിനുള്ള പണിയൊക്കെ എനിക്കറിയാം.

മുത. എടാ വക്കി, വന്നേ. അവനെ ആ മുറിയിൽക്കൊണ്ടുപോയി പൂട്ടിയിടാം.

കർട്ടൻ.

രംഗം ഒമ്പതു്

[ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മുറി. ഇൻസ്പെക്ടർ, കുഞ്ഞൻ വേലായുധൻ (കൈയ് കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു്), മുതലാളി, മകൻ ജോൺ, പാപ്പച്ചൻ, വക്കിച്ചേട്ടൻ എന്നിവർ മുറിയിൽ നില്ക്കുന്നു.]

മുത. യജമാനൻ, കഴിഞ്ഞതവണത്തെ ഹർജിയെപ്പറ്റിയാതൊരു നടപടിയുമെടുത്തില്ല. അതു കാരണം അവനിതാ പാതിരായ്ക്കു് ഭവനകൈയേറ്റം ചെയ്തു് എന്റെ വീട്ടിൽ മോഷണത്തിനു വന്നിരിക്കുന്നു.

ജോണി. സർ, ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ സൈ്വരമായി നാട്ടിലെങ്ങിനെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കും? വേലിതന്നെ വിളവുതിന്നുന്ന ഏർപ്പാടായല്ലോ ഇതു്. സമാധാനം പാലിക്കേണ്ട അധികാരികൾതന്നെ ഇപ്രകാരമുള്ള അക്രമങ്ങൾക്കും മോഷണങ്ങൾക്കും കൂട്ടുനിന്നാലോ?

ഇൻ. അതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം ഫാദറിനോടു പറഞ്ഞതാണു്. ഞങ്ങൾക്കു് എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും? മേലധികാരികളുടെ ഓർഡറനുസരിച്ചേ

ഞങ്ങൾക്കു നടപടികളെടുക്കാവു. ഇപ്പോഴത്തെ ഗവ ണ്മെൻറുനയം ഇതാണു്. സാധാരണക്കാരുടെ കാര്യ ത്തിലൊന്നും പോലീസു നടപടികളെടുക്കേണ്ടെന്നു കർ ശനമായ ഉത്തരവിട്ടിരിക്കയാണു്.

മക. അപ്പോൾ സാധാരണക്കാർ എന്തു കാണിച്ചാലും അതി നൊരു ചോദ്യവുമുണ്ടാകയില്ലെന്നോ?

ഇൻ. തല്ക്കാലം അതാണു് അവസ്ഥ. ഇതിനേക്കാൾ ഭയങ്ക രങ്ങളായ അക്രമങ്ങൾക്കു ഫർജി വന്നിട്ടു നടപടിയൊ ന്നും എടുത്തിട്ടില്ല.

മുത. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നാട്ടിൽ അക്രമികളുടെ ശല്യം വർദ്ധിച്ചുവരികയേയുള്ളല്ലോ. മാനവും മര്യാദയുമുള്ളവർ എങ്ങനെ ജീവിക്കും? പുറത്തിറങ്ങുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേ ണമല്ലോയിനി.

ഇൻ. അതേ, സൂക്ഷിക്കണം കുറെനാളത്തേയ്ക്കു്.

ജോണി. അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു? നടപടി വല്ലതും എടുക്കാൻ ഒരുക്കമുണ്ടോ?

ഇൻ. എന്തു നടപടിയെടുക്കാനാ?

പാപ്പ. അതാ യജമാനനേ ഇത്തവണ ഞങ്ങൾ ഫർജി തയ്യാറാക്കാതിരുന്നതു്. കഴിഞ്ഞതവണത്തെ കേസിനു യാതൊരു അന്വേഷണവുമുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ വെ റുതെയെന്തിനാ കടലാസും മഷിയും ചെലവാക്കുന്നതെ ന്നു വിചാരിച്ചു!

ഇൻ. അതേതായാലും നന്നായി.

വക്കി. ഈ കുറ്റത്തിനു യജമാനൻ അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നി ല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പുള്ളിയെ ഇങ്ങു വിട്ടതന്നേയ്ക്കു്. തക്ക ശിക്ഷ ഞങ്ങൾതന്നെ നല്കിക്കൊള്ളാം.

ഇൻ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവനെ ശിക്ഷിക്കാതെയാണോ ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്നതു്?

ജോണി. നേരം വെളുത്തിട്ടാകട്ടെയെന്നു കരുതി അവനെ മുറിയിൽ പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കയായിരുന്നു. പിന്നെ ഏതായാലും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു കാര്യം തീരുമാനിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു.

വക്കി. ഏമാനേ, ഒന്നുമല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവനെ വട്ടം കെട്ടിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ അവൻ എനിക്കുതന്ന തൊഴിക്കെങ്കിലും അവനു രണ്ടു കൊടുക്കണം. ആ പിടിത്തത്തിൽ നിന്നും ഞാനവനെ വിട്ടുകളഞ്ഞെങ്കിൽ അവനെ കാണുന്നതിനു മഷിയിട്ടു നോക്കേണ്ടിവന്നേനേ!

പാപ്പ. ഈ കേസിനു് ഇവിടുന്നു നടപടിയൊന്നുമെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ മജിസ്ട്രേട്ടിനു നേരിട്ടു കമ്പിയടിക്കാനാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കാര്യത്തിനു തീരുമാനമുണ്ടാകുമോ ഇല്ലയോയെന്നറിയണം.

ഇൻ. കമ്പിയടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ പണംകൂടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുമെന്നുമാത്രം. ഞങ്ങൾക്കു് ഓർഡർ വന്നിരിക്കുന്നതു് അവിടുന്നതന്നെയാ. മുതലാളിമാരുടെ പറമ്പും പണവും മറ്റും കുറെ പാവങ്ങളും കൊണ്ടുപോട്ടെ എന്നു അഭിപ്രായമാണു ഗവണ്മെൻറിനുള്ളതു്. അതിനാൽ കമ്പിയടിച്ചതുകൊണ്ടൊന്നും ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാകാൻപോകുന്നില്ല.

മുത. ഗവണ്മെൻറിനു് അങ്ങനെ പാവങ്ങളെ നന്നാക്കണമെങ്കിൽ ഖജനാവിൽനിന്നും കുറെ പണമെടുത്തു ധർമ്മം ചെയ്യട്ടെ! അല്ലാതെ വല്ലവനും വേലയെടുത്തു സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നതു കട്ടും കൈയ്ക്കേറിയും തിന്നാൻ കല്പിക്കയല്ല വേണ്ടതു്. വേലയെടുത്തവനേ അതിൻറെ വൈഷമം അറിയാൻപാടുള്ളൂ.

ജോണി. അപ്പോൾ ഇതിനു നടപടിയൊന്നും എടുക്കാൻ നി വൃത്തിയില്ലെന്നാണോ പറയുന്നതു്? എങ്കിൽ പുള്ളിയെ ഇങ്ങു വിട്ടതരണം. ഞങ്ങൾതന്നെ നടപടിയെടുത്തു കൊള്ളാം.

ഇൻ. ഏതായാലും, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കോളൂ. പുള്ളി യെ ഇവിടെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം.

വക്കി. എടാ തെണ്ടീ, നീ രണ്ടുവാങ്ങിക്കുമ്പം പഠിക്കും. (കൈചുരുട്ടിക്കാണിക്കുന്നു. മുതലാളി, പാപ്പച്ചൻ, വ ക്കി, ജോൺ എന്നിവർ പോകുന്നു.)

ഇൻ. (ബെല്ലടിക്കുന്നു; 704 പ്രവേശിക്കുന്നു.) എടോ, ആ ചൂ രൽവടിയിങ്ങു കൊണ്ടുവരണം. (704 പോയി വടിയു മായി വരുന്നു.) എടാ, നിന്നെ ഞാൻ എന്തുപറഞ്ഞാ ഇവിടെനിന്നു വിട്ടതു്? പോയിട്ട് ഒരാഴ്ചയാകുന്നതിനു മുമ്പു വീണ്ടും മോഷ്ടിക്കാൻപോയി പിന്നെയും കുഴപ്പമു ണ്ടാക്കി. ഞങ്ങൾക്കുകൂടി മാനക്കേടല്ലേയിതു്? നീട്ടു കൈ. (ചൂരൽകൊണ്ടു് അടിക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നു.)

704. യജമാനൻ തല്ലണ്ട. ഇങ്ങുതാ, ഞാൻ കൊടുക്കാം അ വനു നല്ല ചൂടുള്ള അടി. (വടി വാങ്ങിക്കുന്നു.) എടാ, റാസ്കൽ, നീയിനി കക്കാൻപോകുമോ? (അടിക്കുന്നു.)

വേലാ. അയ്യോ....ഇല്ല....ഏമാനനേ, ഇനി ഞാൻ പോകുല്ല.

704. പോകുല്ലേ?.... പിന്നെ നീയെന്തിനാ പോയേ? (അടി ക്കുന്നു.)

വേലാ. ഇല്ല, ഇനി ഞാൻ ഒരിക്കലും പോകുല്ല ഏമാനനേ....

ഇൻ. എടോ, നിറുത്തു്. മതി. അവന്റെ കെട്ടഴിക്കൂ. (അഴി ക്കുന്നു.) ഉം—നിനക്കു പോകാം. ഇനി വല്ല കേസിലും പിടികൊടുത്തു് ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അടിച്ചു ഞാൻ തൊലി പൊട്ടിക്കും. കേട്ടോ വേലായുധാ? പൊ

ക്കോളൂ. (വേലായുധൻ പതുക്കെ പോകുന്നു.) വിക്രമിച്ചു- ഏതായാലും, കുറെ ദിവസത്തേയ്ക്കു ലീവെടുത്തുപോയാലെന്താ?

704. ലീവെടുത്തുപോയാൽ പിന്നെയും ഇങ്ങോട്ടതന്നെ വരണ്ടേ? വേറേ വല്ലയിടത്തേക്കും ട്രാൻസ്ഫർ വാങ്ങിക്കയായിരിക്കും നല്ലത്.

ഇൻ. ആട്ടെ, വരട്ടെ.

കർട്ടൻ.

രംഗം പത്ത്

[മുതലാളിയുടെ ഭവനം. മുതലാളി അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കുന്നു; പാപ്പച്ചൻ അവിടെയിരിപ്പുണ്ട്.]

മുത. ഇനിയെങ്ങനെ ജീവിക്കും പാപ്പച്ചാ നാട്ടിലു്? ആരേയും എന്തും ചെയ്യാമെന്നായല്ലോ. ചോദിക്കാനും പറയാനും ആരുമില്ലതാനും!

പാപ്പ. കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാര്യക്കാരനായി ഇപ്പോൾ. കുറെ തന്റേടമുള്ളവനാണെങ്കിൽ എന്തും ചെയ്യാം. ആരു ചോദിക്കാനാ?

മുത. എങ്ങനെ കിടന്നാലും, അക്രമികളെ പേടിച്ചിട്ടു്! ഏതുസമയത്താ പെട്ടി കുത്താനും കഴുത്തുവെട്ടാനും വരുന്നതെന്നറിയാമോ? പണം പോയാൽ പോകട്ടെയെന്നു വയ്ക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ജീവനിൽ കൊതിയില്ലേ എല്ലാവക്കും?

പാപ്പ. അതാ, പണമുണ്ടായാലും വിഷമം! ഇല്ലെങ്കിലും വിഷമം!

മുത. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഉള്ള വസ്തു വിറ്റിട്ടു വേറെ വല്ല നാട്ടിലും പോയി ജീവിച്ചാലെന്തായെന്നാലോചിക്കുകയാ ഞാൻ. ഒള്ള വസ്തുതന്നെ കരക്കാർ കൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ടില്ലേ?

പാപ്പ. ശരിയാ, ഈ മുടിഞ്ഞ നാട്ടിൽനിന്നും പോയാലേ ഗതികിട്ടുകയുള്ളൂ. വല്ലവനും കുറെ പണമുണ്ടായാൽ എന്തു കണ്ണുകടിയാണെന്നോ. അവനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും തൊലയ്ക്കണമെന്നാ ബാക്കിയുള്ളവരുടെ വിചാരം.

മുത. നീ ഒരു കാര്യം ചെയ്യ്. നമ്മുടെ ഈ വസ്തുവും വീടും എടുക്കുവാൻ വല്ലവരുമുണ്ടോയെന്ന് അന്വേഷിക്കു. ഇതൊക്കെ വിറ്റു് എവിടെയെങ്കിലും പോകാം. എങ്കിലേ സുഖമായി ഒന്നു കിടന്നുറങ്ങാൻ പറ്റൂ.

പാപ്പ. ഇപ്പോൾ വസ്തു വില്ക്കാനല്ലേ പണി. എല്ലാവരും വില്ക്കാൻ തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ, വാങ്ങിക്കാനാരുമില്ല. അതാ കുഴപ്പം.

മുത. ഏതായാലും ഇതിൽ കുറെ നഷ്ടംവന്നാലും തരക്കേടില്ല. ആരെയെങ്കിലും അന്വേഷിക്കണം.

പാപ്പ. ഞാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കാം.

മുത. അതുമില്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിനോടുതന്നെ വസ്തു എടുത്തു പണം തരാൻ അവശ്യപ്പെടണം. അതാ വേണ്ടതു്.

പാപ്പ. ഓ, അതൊന്നും നടപ്പുള്ള കാര്യമല്ല.

മുത. എന്നാ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടുപിടിയ്ക്ക്....

പാപ്പ. ഞാനെന്നാൽ ഇറങ്ങട്ടെ. (പോകുന്നു.)

മുത. എടാ ജോണിക്കുട്ടീ. (വിളി കേൾക്കുന്നു.) ഇങ്ങുവന്നേ.

(മകൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.) നീ എന്തു പറയുന്നു? ഈ പറമ്പും പുരയും വിറ്റിട്ടു വല്ല നാട്ടിലും പോയാലെന്താ?

ജോ. ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല. അപ്പച്ചന്റെ ഇഷ്ടംപോലെയാകാമല്ലോ.

മുത. എൻറിഷ്ടംമാത്രം നോക്കിയാൽപ്പോരല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംകൂടി അറിഞ്ഞിട്ടുവേണ്ടേ അതു തീരുമാനിക്കാൻ? എനിക്കിഷ്ടമാണിതു്.

ജോ. അപ്പച്ചനറിഞ്ഞോ? ആ കള്ളൻ വേലായുധനെ പിന്നെയും വിട്ടെന്നു്. ഇൻസ്പെക്ടർ അന്നു് അവനെ ചൂരൽകൊണ്ടു് അഞ്ചാറു് അടിച്ചിട്ടു പൊക്കോളാൻ പറഞ്ഞുവെന്നു്. അവൻ ദേ ഇന്നു് ഈ വഴിയിൽക്കൂടി പോകുന്നതു കണ്ടു.

മുത. (പരിഭ്രമത്തോടെ)എന്നാൽ ഇനി കിടക്കേണ്ടയിവിടെ. അവൻ വല്ല അക്രമവും പ്രവർത്തിക്കും. കഷ്ടമായല്ലോ ദൈവമേ! എങ്ങനെ ജീവിക്കും മനുഷ്യൻ? (ഭാര്യ പ്രവേശിക്കുന്നു.) കേട്ടില്ലേ വിശേഷം? ആ വേലായുധനെ പിന്നെയും വിട്ടെന്നു്!

ഭാര്യ. എന്നാ അവനിനി മനുഷ്യരെ കൊടുത്തുല്ല. മുമ്പത്തെതിന്റെ പകവീട്ടാൻ എന്തെങ്കിലും അക്രമം ചെയ്യും ഇവിടെ വന്നു്.

മുത. ഇതൊക്കെ ഓർക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നാറുണ്ടു് എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു വല്ല കാട്ടിൽ പോയി സന്യസിച്ചാലെന്താണെന്നു്!

ജോണി. ദേ ആരോ അപ്പുറത്തു വന്നിരിക്കുന്നു.

മുത. (പുറത്തേക്കു നോക്കി) ആരാ മനസ്സിലായില്ലല്ലോ! വരണം. ഇരിക്കു ഇവിടെ. (നന്നായി ഡ്രെസ്സുചെയ്തിട്ടുള്ള

രണ്ടുപേർ പ്രവേശിക്കുന്നു. മുതലാളിമാരാണെന്നു തോന്നും. ഭാര്യയും മകനും പോകുന്നു.)

1–ാമൻ. ഇദ്ദേഹത്തെ അറിയില്ലേ? പഴയമഠത്തിലേ പണിക്കരുസാറാ. ഞാനും ഇവിടെ അടുത്തുള്ളതാ.

പണി. മറവത്തിൽ ഈപ്പച്ചൻ എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ? അദ്ദേഹമായിരുന്നു.

മുത. കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ കണ്ടുപരിചയമില്ല.

ഈപ്പ. എന്നാൽ ഇപ്പോഴെങ്കിലും പരിചയമായല്ലോ!

മുത. പിന്നെ ഇങ്ങോട്ടിറങ്ങിയതു്? മനസ്സിലായില്ലല്ലോ.!

പണി. നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന അക്രമങ്ങളും കൈയേറ്റങ്ങളും എല്ലാം തൊമ്മൻമാപ്പിള അറിയുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

മുത. അറിയുന്നുണ്ടോയെന്നോ! കൊള്ളാം, എന്റെ പറമ്പിൽനിന്നും നാളികേരം നൂറാ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നിട്ടു പോലീസിൽ അറിയിച്ചിട്ടു യാതൊരനേഷണവുമില്ല.

പണി. ഉവ്വു്, ഞങ്ങളതൊക്കെ അറിഞ്ഞു. അതാ ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു്.

മുത. കുറച്ചു കാപ്പി കൊണ്ടുവരാൻ പറയട്ടെ.

പണി. വേണ്ട, ഇപ്പോൾ ഒന്നുംതന്നെ വേണ്ട.... ഇങ്ങനെയങ്ങു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പറമ്പും പണവും എല്ലാം മറ്റുള്ളവർ പിടിച്ചെടുക്കും. അതിനു നാം സംഘടിച്ചുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലേ രക്ഷയുള്ളു. ഈ തവണ പാടത്തുനിന്നും ഒരൊറ്റമണി നെല്ലു് എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. എല്ലാം മറ്റുള്ളവർ കൊയ്തുകൊണ്ടുപോയി.

ഈപ്പ. ഇതുമാതിരി എല്ലായിടത്തും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഗവണ്മെ

ൻറ് ഇതിൽ യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇമ്മാതിരി കൈയേറ്റങ്ങളും അക്രമങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതുവരെ സമരം ചെയ്യാൻ നമ്മൾ തയ്യാറാകണം.

മുത. എന്തിനുവേണമെങ്കിലും ഞാൻ തയ്യാറാ.

പണി. ഇന്നലെ മജ്യകേരള ജന്മി–മുതലാളിയൂണിയന്റെ ഒരു കമ്മറ്റിമീറ്റിംഗ്ല് കൂടുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഉടനെ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ ഇവയാണ്. അതായത്, ആദ്യമായി മുഖ്യമന്ത്രിക്ക മുതലാളിമാരുടെ ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിക്കയെന്നതാണ്. പിന്നെ അടുത്ത ഞായറാഴ്ച 4 മണിക്ക പട്ടണം ചുറ്റി ഒരു ജാഥയും അതിനെത്തുടർന്ന കച്ചേരിപ്പടിമൈതാനത്ത് ഒരു സമ്മേളനവും. സമ്മേളനത്തിനുശേഷം പോലീസ് സ്റ്റേഷനു മുൻവശം ആരംഭിക്കുന്ന സത്യാഗ്രഹം ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടും. ഇതാണ തല്ക്കാലം ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പരിപാടികൾ. എന്താ, വല്ല അഭിപ്രായവും പറയാനുണ്ടോ?

മുത. നിരാഹാരസത്യാഗ്രഹം വേണ്ടെന്നാ എന്റെ അഭിപ്രായം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കൂടിവന്നാൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ പറ്റുകയില്ല.

പണി. ഏയ്, നിരാഹാരസത്യാഗ്രഹമൊന്നുമല്ല. വെറും സത്യാഗ്രഹം മാത്രമാണ്.

മുത. അപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കഴിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലല്ലോ?

പണി. കഴിക്കൽ എന്തു വേണമെങ്കിലുമാകാം. പക്ഷേ, അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നേക്കണമെന്നുമാത്രം.

മുത. എത്ര ദിവസം ഇരിക്കേണ്ടിവരും?

പണി. ഒരാൾ ഒരു ദിവസം ഇരുന്നാൽ മതി. പിന്നെ വേറെ ആൾ വരും.

മുത. എന്നാൽ തരക്കേടില്ല; ഇല്ലെങ്കിൽ ആൾ വിഷമിച്ചു പോകും.

ഈപ്പ. പിന്നെ, ഇവിടെ നമുക്കു പറഞ്ഞ കറെ ആളുകളെ കിട്ടുമോ? നമ്മൾ മാത്രമാണെങ്കിൽ ജാഥയ്ക്ക് ആളുകൾ കാണുകയില്ല. അതിനാൽ കുറെപ്പേരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോണം.

മുത. ഓഹോ, ആളുകൾ വേണമെങ്കിൽ ഒരൻപതുപേരെ ഞാൻ വിളിക്കാം. അവക്കു വല്ലതും കൊടുത്താൽ മതി.

ഈപ്പ. എന്നാൽ കൊള്ളാം. മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കാനും മറ്റും അവരെ ഒന്നു പരിശീലിപ്പിക്കണം. അതിനു ഞങ്ങൾ നാളെ ഒരാളെ പറഞ്ഞുവിടാം. അപ്പോൾ അവരെയൊക്കെ ഒന്നു വിളിച്ചുകൂട്ടണം.

മുത. ഓഹോ, അതൊക്കെ ശരിപ്പെടുത്തിയേക്കാം.....എടാ വക്കീ.... (വിളി കേൾക്കുന്നു) കുറച്ചു കാപ്പികൊണ്ടു വന്നേ.... ഒത്തിരിനേരമായില്ലേ വർത്തമാനം പറയുന്നതു്. ഇനി ഇത്തിരി കാപ്പികുടിച്ചിട്ടു വർത്തമാനം പറയാം.

പണി. ഞങ്ങൾക്കിനു രണ്ടു മൂന്നു സ്ഥലത്തുകൂടി പോകാനുള്ളതാ. അതുകൊണ്ടു് ഉടനേ പോകണം..... പിന്നെ വേറൊരു കാര്യമുണ്ടു്. അതായതു്, മീറ്റിംഗിനും ജാഥയ്ക്കുമെല്ലാം കുറെ പണച്ചെലവുണ്ടെന്നറിയാമല്ലോ. അതൊക്കെ നമ്മൾതന്നെയെടുക്കണം. ഈ കാര്യത്തിനു വേറെ ആളുകളോടു് എങ്ങനെയാ പണം ചോദിക്കുന്നു? അതിനാൽ, തൊമ്മൻമാപ്പിളയുടെ വീതം ഇങ്ങു തന്നാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.

മുത. എന്റെറ ഓഹരി എന്താണെന്നുവച്ചാൽ ഞാൻ തന്നേക്കാം.

ഈപ്പ. ഓ! തൊമ്മച്ചനോടൊക്കെ എന്തു പറയാനാ. ഇഷ്ടമുള്ളതിങ്ങു തന്നാൽമതി.

മുത. അല്ല, നിങ്ങടം പറയാതെ പറ്റുകയില്ല.

ഈപ്പ. ന്നാൽ കുറച്ചു് ഇതുവരെ ആരും തന്നിട്ടില്ല.അപ്പോൾം തൊമ്മച്ചൻ ഒരു ഇരുന്നൂറെങ്കിലും തരണം. അല്ലെങ്കിൽ മോശമാ.

മുത. ഓ! ഇരുന്നൂറോ! നിങ്ങടംക്കറിയാമല്ലോ ഞാനത്ര വലിയ പണക്കാരനല്ലെന്നു്.

പണി. ആട്ടെ, തൊമ്മച്ചനു് ഇഷ്ടമുള്ളതു തന്നാൽ മതി. (വക്കി ടേയിൽ കാപ്പി കൊണ്ടുവരുന്നു. എല്ലാവരും കാപ്പികുടിക്കുന്നു; വക്കി പോകുന്നു. മുതലാളി മേശതുറന്നു രൂപയെടുത്തു കൊടുക്കുന്നു.)

പണി. കൊള്ളാം, എന്നാൽ ഞങ്ങടം ഇറങ്ങട്ടെ. പിന്നെ, നാളെ ആ ജാഥയ്ക്കു വേണ്ടവരെ വിളിച്ചുനിത്തിയേക്കണം കേട്ടോ. (പോകുന്നു)

മുത. ഉവ്വ്.... ശരിയാ! സംഘടിച്ചുനിന്നാലേ കാര്യത്തിനു തീരുമാനമുണ്ടാക്കൂ. അല്ലാതെ, ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്കു നിന്നിട്ടാണു് ആളുകടംക്കൊരു പേടിയില്ലാത്തതു്. ഇനി ഏതായാലും കാര്യത്തിനു സമാധാനമുണ്ടാകും.

കർട്ടൻ.

രംഗം പതിനൊന്നു്

[മുതലാളിയുടെ ഭവനം. മുതലാളി കസേരയിൽ കിടക്കുന്നു. പാപ്പച്ചൻ അടുത്തു് ഇരിക്കുന്നു.]

പാപ്പ. ചേട്ടാ, ഇന്നലെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ബീഡിതെറുപ്പുകാരൻ കുമാരനും വേറൊരുത്തനുംകൂടി ഇവിടെനിന്നു് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതു കണ്ടല്ലോ. എന്തിനു വന്നതാ അവർ?

മുത. ഏതു ബീഡിതെറുപ്പുകാരൻ കുമാരൻ?

പാപ്പ. ആ പരീതിന്റെ കടയിലുള്ളവൻ. നല്ല ഗമയിൽ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങിയാണല്ലോ പോകുന്നതു കണ്ടേ?

മുത. ഏയ്, അതു ബീഡിതെറുപ്പുകാരൻ കുമാരനൊന്നുമല്ല. അതു് ആ മറവത്തിലെ ഈപ്പച്ചനാ.

പാപ്പ. ഉം— ഈപ്പച്ചനെ ഞാൻ കണ്ടാലറിയുല്ലേ. ഇന്നലെ ആ രണ്ടുപേർക്കുടാതെ വേറെ വല്ലവരും വന്നോ ഇവിടെ?

മുത. ഇല്ല. എന്നാൽ അവരെന്നെ ചതിച്ചേടാ. അവരു പണം കറെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയി. ഈപ്പച്ചനും പണി കരുമാണെന്നാ ഞാൻ വിചാരിച്ചതു്.

പാപ്പ. പിന്നെ! പണിക്കരച്ചനേം മറും ഞാനറിയും. ഏതായാലും ഈ സംഭവം പുറത്തുപറയേണ്ട. വല്ലവരും അറിഞ്ഞാൽ കുറച്ചിലാ.

മുത. എന്റെ ദൈവമേ! എങ്ങനെ ജീവിക്കും. ഒരു സമാധാനവുമില്ലാണ്ടായല്ലോ! (ജോൺകുട്ടി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ജോ. അപ്പച്ചനെപ്പോഴുമീ വിചാരംതന്നെയാണല്ലോ! ഇങ്ങ

നെയാണെങ്കിൽ വല്ല സുഖക്കേടും വരികേലേ? ഏതായാലും ഞാൻ ഒരു കാര്യം പറയാം. അപ്പച്ചനിഷ്ടമാകുമോ?

മുത. എന്താ, കേൾക്കട്ടെ.

ജോ. പറമ്പൊന്നും ഏതായാലും ഇപ്പോൾ വില്ക്കണ്ട. നമുക്ക് എല്ലാവക്കുംകൂടി കുറെനാളത്തേയ്ക്ക് ആലുവായിലോ മൂന്നാറിലോ ഒരു കെട്ടിടം വാങ്ങി അവിടെപ്പോയി താമസിക്കാം. കുറെനാൾ ഇവിടെനിന്നും മാറിത്താമസിച്ചാൽ മനസ്സിനാകപ്പാടെ ഒരു സുഖം കിട്ടും.

മുത. കാര്യം നല്ലതാ. പക്ഷേ ഈ പറമ്പും വീടുമെല്ലാം ആരു സൂക്ഷിക്കും?

ജോ. അതു പാപ്പച്ചൻചേട്ടനെ ഏല്പിച്ചാൽ മതി. പോരെങ്കിൽ ഞാനും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു വന്നു നോക്കാം. അമ്മച്ചിയോടു ഞാനീക്കാര്യം പറഞ്ഞു. അമ്മച്ചിക്കും ഇക്കാര്യം ഇഷ്ടമാ. ഇനി അപ്പച്ചൻമാത്രം സമ്മതിച്ചാൽ മതി.

മുത. നിങ്ങളങ്ങനെ പറയും. പക്ഷേ, വീടും പുരയിടവും ആരു സൂക്ഷിച്ചാലും അവനവൻ സൂക്ഷിക്കുന്നതു പോലില്ല.

ജോ. ആളിലും വലുതല്ലല്ലോ അപ്പച്ചാ, വീടും പുരയിടവും! ആളുണ്ടെങ്കിലല്ലേ അതിന്റെ ആവശ്യം വരുകയുള്ളൂ.

മുത. (കുറച്ചുനേരത്തെ മൗനത്തിനുശേഷം) നിങ്ങൾക്കു നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ ആകട്ടെ.

പാപ്പ. അതേ, ചേട്ടാ, കുറെനാളിവിടെനിന്നു മാറിത്താമസിച്ചാലേ മനസ്സിനു സൗഖ്യം കിട്ടുകയുള്ളൂ.

മുത. കൊള്ളാം, എങ്ങനെയെങ്കിലുമാകാം. പക്ഷേ, പാപ്പച്ചനിവിടെയുള്ളതുകാരണമാ ഞാനിതിനു സമ്മതിച്ചേ. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇതൊക്കെ ഇട്ടേച്ചും ഞാൻ പോകുകയില്ലായിരുന്നു.

കർട്ടൻ.

രംഗം പന്ത്രണ്ട്

[മുതലാളിയുടെ ഭവനം. മുതലാളിയും മകനും യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു. വക്കി സാമാനങ്ങളും പെട്ടിയും ഓരോന്നായി ചുമന്നു പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു.]

മുത. പാപ്പച്ചാ, പറഞ്ഞതു കേട്ടോ? പടി എപ്പോഴും അടച്ചിട്ടേക്കണം. ആരേയും അകത്തേക്കു കയറ്റേണ്ട. വല്ല വരും ചോദിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ പെങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു കല്ല്യാണത്തിനു പോയിരിക്കയാണ്; രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു വരുമെന്നു പറഞ്ഞേക്കണ്ട്.

പാപ്പ. ഉവ്വ്.

മുത. (അകത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട്) ഒന്നിങ്ങോട്ടുവാ, മതി ഒരുങ്ങിയതു്.

ജോ. വക്കിച്ചേട്ടാ, ആ പട്ടിയെക്കൂടി കയറ്റിയേക്ക്. അല്ലെങ്കിൽ അതു് ഇവിടെക്കിടന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടുപോകും. (ഭാര്യ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി പ്രവേശിക്കുന്നു. ചട്ടയും മുണ്ടും നേരിയതും മറും)

ഭാര്യ. എടാ വക്കീ. ആ കോഴികളെ പിടിച്ചിടാൻ മറന്നു പോകരുതു കേട്ടോ? ഈ വാതലും പുരയും ഒന്നും തുറന്നിട്ടേക്കരുതു്.

ജോ. മതി അമ്മച്ചീ, ഒന്നിങ്ങോട്ടു വേഗം വാ.

ഭാര്യ. പാപ്പച്ചാ, എല്ലാം നിന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കയാ കേട്ടോ?

മുത. എന്നാൽ ഞങ്ങടം പോകട്ടെ. പാപ്പച്ചാ, അടുത്ത ആഴ്ച ഞാൻ ജോണിക്കുട്ടിയെ പറഞ്ഞയയ്ക്കാം.

പാപ്പ. അവിടെ ചെന്നാ ഉടനേ ഒരെഴുത്തു വിട്ടേക്കണം. കേട്ടോ ചേട്ടാ?

മുത. ഉവ്വ്. എന്നാ ഇറങ്ങട്ടെ.

ഭാര്യ. പാപ്പച്ചാ, എന്റെറ കൊന്ത അവിടിരിപ്പുണ്ട്. അ കട്ടിലിന്റെറ തലയ്ക്കൽ. ഇങ്ങട് എടുത്തേ.... പാപ്പച്ചൻ പോയി കൊന്ത എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു.)

ഭാര്യ. എന്നാ വരട്ടെ കേട്ടോ. (എല്ലാവരും നടക്കുന്നു.)

കർട്ടൻ.

L. D V. M

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date
31 OCT 1995		

DC Library
00004683
T62 M45

T62
M45